

ŐSI GYÖKÉR

KULTURÁLIS FOLYÓIRAT

Megjelenik negyedévente a magyarságtudomány és az ősi magyar nyelv kutatásának szolgálatában

Alapítva: 1972

Ára : 2000,- Ft

La Raiz Ancestral

Alapító – Örökös Főszerkesztő: Badiny Jós Ferenc
Dr. Gyárfás Ágnes

DR. GYÁRFÁS ÁGNES
A BÖLCSELETEK NAGYASSZONYA
1932-2021

**Alapító - Örökös Főszerkesztő: Badiny Jós Ferenc
Dr. Gyárfás Ágnes**

Felelős szerkesztő: Tibold Szabina
Szerkesztő: Kalas Dóra
Kiadó: Miskolci Bölcsész Egyesület (MBE)
Adószám: 19071332-1-05
3525 Miskolc-Batthyány u.1.
Levél: 3525 Miskolc Batthyány u.1.
Szerkesztőségi telefonszám:
+36-46-331-981

© Ősi gyökér 2021. XLX. évf. 2. sz. Különkiadás
Minden cikkért a szerzője a felelős.
Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza!
(Lemezen küldött anyag mellé kérnénk kéziratot is)
Belföldi előfizetés (évente négy szám): 7200 Ft/év.
Egy szám ára 2000 Ft.
Az előfizetés történhet a MBE címére

(3525 Miskolc Batthyány u. 1.)
– Ősi gyökér előfizetés megjelöléssel –
postautalványon, a Kiadónál személyesen, vagy
banki átutalással a BB RT bankban a
10102718-10373815-00000004 számlaszámra.

Külföldi előfizetés: 90 USD/év.
Az összeg a BB bank miskolci fiókjában vezetett
10102718-10373815-00000004 számlaszámra
utalható át.

Kapható: a MBE könyvtárban
(3525 Miskolc-Batthyány u. 1.)

Az Ősi Gyökér számai megtekinthetők a Nemzeti hírhálón, az Országos Széchényi Könyvtár szerkesztésében:

Elektronikus Periodika Archívum és Adatbázis (EPA) <http://epa.oszk.hu/02300/02387>

Ugyancsak feldolgozza, de csak a tartalomjegyzéket közli a

MATARKA Magyar folyóiratok tartalomjegyzékeinek kereshető adatbázisa

<http://www.matarka.hu/szam-list.php?fsz=1556>

***Az adójuk 1%-át várjuk a MISKOLCI BÖLCSÉSZ EGYESÜLET ALAPÍTVÁNYÁRA!
ADÓSZÁM: 19071332-1-05***

ISBN 9632144546 • ISSN 1586-9423 • HU ISSN 1586-9423

**DR. GYÁRFÁS ÁGNES
A MAGYAR ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE KITÜNTESE
2021.08.20.**

ÖSI GYÖKÉR

KULTURÁLIS FOLYÓIRAT

**Alapító – Örökös Főszerkesztő: Badiny Jós Ferenc
Dr. Gyárfás Ágnes**

2021. XLX. évf. 2. sz.

TARTALOM

Megemlékezések

PhS Tibold Szabina	2-3
Bakk István és Bakk Erzsébet	4-7
PhS Tóth Mónika	8-9
Bakay Kornél	10
Bacsóné Melher Mária	11-12
Dr. Farkasinszky Tibor	13
Pálné Dr. Conty P. Magdolna	14-15
Érsek-Csanádi István	16-17
Valek Tünde	18
PhS Rostás László	19-21
PhS Rónai Lászlóné	22-31
Badány Lajos	32-33
Paray Adrienn	34-35
Benedek Attila	36-37
Szántó Mária	38
Varsányi Ferenc	39-41
Mednyánszky Szalay Judit és Mednyánszky Miklós	42
Dr. Révész Péter	43-44
Gagyi Bíró Kata	45-46
PhS Tóth Sándor	47
Dr. Hankó Ildikó	48
Hampó József	49
Hozzászólások	50-52
Tibold Makk László	53
Dr. Polacsek Edit és Dr. Görömbey István	54
Csukás István vers	54
NT. Antal Mariann	55
PhS Pitlu János	56-59
Utógondolatok	60-61

**Áldott, Békés
Karácsonyi
ünnepeket
Kívánunk!**

PfS TIBOLD SZABINA

Dr. Gyárfás Ágnes
1932 – 2021

PhS Tibold Szabina és Dr. Gyárfás Ágnes

Édesanyám, akit mi a Bölcséletek Nagyasszonyának nevezünk, munkásságában, személyes felvállalásaiban megjárta a 'Nagy Nehéz Utat'. Az ő élete példaadások fényébe vonta azok életét, akik körülötte munkálkodtak, akik tőle tanultak. Édesanyámtól nem lehetett nem tanulni. Állandóan oktatott, anélkül, hogy az oktatásnak tűnt volna, információk és felismerések tárháza volt, szavait ittuk, munkáit többszörösen elolvastuk, mert egyszeri olvasásra nem lehetett mind azt befogadni, amit ő átadott. Gondolkodásra serkentett mindannyiunkat. Állandóan visszajárok írásaihoz, legyen az egy tanulmány, mese-elemzés, vagy komplex gondolatokon nyugvó és új ismereteket tartalmazó könyve. Édesanyám hite, hazaszeretete, emberszeretete, nagyvonalúsága és lelkesülésének fénysugara példátlan volt. Nagyon nehéz időszakban élte meg gyermekkorát, fiatalkorát és alkotóéveit, mint legtöbben az ő korosztályában, viszont ezek az embertelen idők nem állították őt meg sem emberségében, sem abban a maga elé tűzött feladatban, mely szinte emberfeletti erőt és lélekfénnyel megáldott idealizmust követelt meg tőle ahhoz, hogy a magyarság jövőjét értékeiben biztosítsa az eljövendő koroknak.

A tudásnak, a bölcséleteknek élt elsősorban, mert magát is hajtotta a tudásvágy, s korán felismerte, hogy csak szellemi és lelki intelligenciával képes egy ember értékeket felmutatni ez életben. Iskolát álmodott meg, s világra is hozta azt, ami lelkében megfogant, a Miskolci Bölcsész Egyesületet. Igény volt erre az iskolára, mert Miskolcon, s valójában ez egész országban nem volt akkor még (s azóta sem) egy ilyen szellemi kútfő, melyből nem csak több rétű bölcséleti ismereteket, de nemzeti szellemben tanított kultúrát és keresztény erkölcsrendet is magába fogadhat a hallgató, s ha nem ismerte, itt megismerkedhet vele. Új utat nyitott meg, egy megfogalmazott magyarságtudomány előtt, az első ilyen kurzust az országban.

Az Ő szelleme tiszta volt az utolsó pillanatig. Éppen úgy használta az intellektusát, mint a lelki megérzéseit, melyekben bízott. Átlátott a hamisság függőnyeiben és belelátott a dolgok magyába. A következtetései szinte mindig hibátlanok voltak. A felismerései meghatározók nyelvünk ősiségére vonatkozóan, hiszen azzal, hogy mélyebbre nézett a „sumérkodók” agyagba nyomkodott ékírásainál, felfedezett egy számunkra olyan kincset, mely valóban bizonyítja nyelvünk és kultúránk több ezer éves ősiségét. Tanulmányozta a még ékjelírással nyelvezet előtti mezopotámiai drágakövekbe vésett pecséthengerek titkait, felfedezte, hogy az azokon megjelenő képjelek nyelvünkön értelmezhetők. Megtalálta szó-gyökeinket, s így olvasni tudta magyarul a pecséthengerek több ezer éves üzeneteit. Több könyvében bemutatja és tárgyalja felismeréseit, s összeköti e tanításokat a csillagos égbolt ránk vetülő tükrében felismert kozmikus renddel. Édesanyám munkássága oly sokrétű, hogy csak akkor lehet róla érdemben beszélgetni, ha valaki hallgatta előadásait és veszi a fáradságot, hogy elmélyült érdeklődéssel tanulmányozza ránk hagyott munkáit. Az Ő hiánya személyében egy feltölthetetlen űrt hagyott maga után számunkra, akik ismerték és szerették. Ő viszont egy befejezett életet hagyott

maga után, s oly örökséget a Nemzetre, mely, minden magyar ember számára örök értékű marad.

Isten áldjon Édesanyám, látlak Téged behunyt szemmel az Égi Bölcsesetek aranyködből lehelt templomában, hófehér papnői lepelben, sugárzón. Nagyon szeretlek, örökkön örökké...

Tibold Szabina

Dr. Gyárfás Ágnes és PhS Tibold Szabina

Dr. Gyárfás Ágnes

Anyám vagy

*Csillagkapum e létbe –
Egy Ige vagy a Természettel,
Ősi istennők emlőivel –
Vulkánok szunnyadó erői,
Folyók, erek, tavak, tengerek
Életet adó gyönyörűségei –
Te vagy az ébredés,
Az első szívdobbanás –
Te vagy a biztonság ölelő karja;
Te vagy a vihar is,
Tűzhegyek kitörése,
Te vagy az engesztelés, s a
megbocsájtás Fénye –
Te vagy a napfény borús hangulatban,
Te idézed meg a Holdat, felhő-fátylakba
takartan,
Te vagy a fagyból érkező első hóvirág,
Te vagy az aranyló, búzamező hullám,
Te vagy az édes szőlőfürt, s bódító
nedűje,
Te vagy a frisskenyér a kemencében,
Te vagy a csendes hópaplan a télben;
S belőled ébred az első
fénysugár, mely ott
lappang a legsötétebb éjben...*

*Édesanyám,
Te vagy a Mindenségem kezdete és
vége,
Körkörös álma és Örökkévalósága –*

Leánykád: Szabina

PhS Tibold Szabina alkotása

BAKK ISTVÁN - BAKK ERZSÉBET

Gyárfás Ágnes Megemlékezés

Dr. Gyárfás Ágnes
1932. szeptember 7. - 2021. szeptember 4.

2021. szeptember 4-én elhunyt Dr. Gyárfás Ágnes magyar nyelv- és irodalomtanár, kutató, szerkesztő, magyar bölcsélet-történész a Miskolci Bölcsész Egyesület alapító elnöke, a miskolci Nagy Lajos Király Magánegyetem elnöke.

Két gyermek édesanyja. Leánya Tibold Szabina Ágnes bölcsész és festőművész. Fia Hampó József muzsikus, zeneszerző.

Dr. Gyárfás Ágnes az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett magyar-nyelv és irodalom- könyvtár, később esztétika szakos diplomát. 1970-ben doktorált, amely 1993-ban PhD elfogadtatást nyert.

1990-ben a Miskolci Központi Orvosi Könyvtár vezetője. 1989-től barátaival a miskolci

magánegyetem létesítésén fáradozott, mely 1990-ben megvalósult.

Ettől kezdve a magánegyetem elnöke és tanára. Korábban színház- és orvostörténeti szakcikket írt, kritikai munkásságot fejtett ki, rádióműsorokat tartott. Eljutott a magyar színház kezdetéig, az 1790-es évekig s kitarító archiválás kutatás során feltárta a magyar színház kezdetéhez fűződő politikai fordulatok titkát (1792). Azt, hogy miért nem Bárány Péter nemzeti szellemű darabjával a Korvinus Mátyással nyitották meg a magyar színházat, hanem egy jelentéktelen idegenből magyarított vígjátékkal.

1986-ban Bárány Péter kéziratot drámáját szöveghű gondozásban, utószóval és jegyzetekkel és képekkel illusztrálva kiadta Korvinus Mátyás s a drámában megjelenített magyar szellemiségű egyetem készítette 1989-ben arra, hogy megalakítsa a Miskolci Bölcsész Egyesületet, a magyarság centrikus oktatási műhelyt.

Tehát 1989-től Mátyás Király Egyetemének mintájára egy nemzeti szellemiségű egyetem megvalósításán fáradozott. A képzés tervezetét a Magyar nemzetben, a Liget c. folyóiratban és helyi lapokban tette közzé. Megalkotta a három lépcsős képzés alapprogramját. Baccalaureatusi fokozat 3 év, Magiszteri fokozat 2 év és a Septem Artes Liberales szintű képzés legmagasabb foka a SAL program 2 éve. Végül már 1989-ben elindították a régi magyar szellemiségű képzést a miskolci Megyei Könyvtárban és a haláláig ezt a szellemiséget követte az oktatás.

„A Miskolci Bölcsész Egyesület Nagy Lajos Király Magánegyetem az egyetlen magyarországi kiemelkedően közhasznú szervezet, amely nyíltan nemzeti érzelmű és felfogású oktatást folytat. Ezért képezik tanári karát azok a tudósok és kutatók, akik évtizedek óta tudományos igényességgel tárják fel a magyarság ősmúltját, történetét, nyelvét, egyetemes népi és nemzeti kultúráját, zenéjét, táncát s a világban elfoglalt helyét.” - írta

Gyárfás Ágnes 2007-ben az Ősi Gyökér című folyóirat 4. számának 81. oldalán.

„Képzését szívesen veszik igénybe a tanulni vágyók. A kis intézmény kezdetektől fogva sok nehézséggel küzdött, mert éppen szellemisége miatt szűrt szemet, pedig sem a tanári kar, sem a hallgatók nem politizálnak. Kizárólag a tudománynak szentelik életüket és a tudomány iránt érdeklődő különféle korosztályok oktatását tűzték zászlajukra, melynek vezéreszméje a magyar értékek őrzése és felmutatása. - .” írta Gyárfás Ágnes 2007-ben az Ősi Gyökér című folyóirat 4. számának 81. oldalán.”

Az egyesület Ősi gyökér című folyóiratának 2007-ben meghalt Badiny Jós Ferenc jezsuita professzor az örökös főszerkesztője, folytatója pedig Dr. Gyárfás Ágnes.

Már 1996-ban felvette a kapcsolatot Badiny Jós Ferencsel, a Buenos Aires Jezsuita Egyetem tanárával, a magyarságtudomány nemzetközi szintű elismert professzorával s vele valósult meg az Ókori keleti tanszék, melynek a megvalósítása és célja a mezopotámiai múlt kutatása és oktatása. A professzor és Dr. Végvári József közreműködésével tanulta meg az ékiratok olvasatát, később hallgatói és saját munkássága alapján az archaikus képjel-írást. Legfontosabb kutató eredményének tekintette annak a megállapítását, hogy a „sumirok előtti, nem indoeurópai nép” írásos hagyatékát a turáni nyelvtudomány alapján magyar nyelven értelmezhető módon el lehet olvasni, - hogy a magyar nyelv – alapsejtje a gyök; gyökhang, szógyök. Ugyancsak turáni ősnyelve is ugyanazon gyökökön alapul.

„Mind a mai magyar, mind a mezopotámiai ősnyelv képes beszéd. Sok mai szókép fellehető az ősiben (pl. „tied az ország”, vagy a családon belüli hasonlóságra „Kire ütött ez a gyerek?”). A régi pecséthengerek a csillagképek működését írják le megszemélyesített mesébe öntött formákban. Szövegük ismétlődő, liturgikus 3, 7, 12 hengerekből áll egy-egy ”mesesorozat”. E szövegeket tartalmazó hengerek anyaga drágakő, melyeket a szent drágakő kristályok mitikus rendje alapján válogattak össze az elődeink.

Az ősi magyar világképet mutatatta be az alacskai templom ornamentikus rendszerében Virágemberek Istenháza című könyvében. (2004.)

Nem véletlenül volt a kandidátusi értekezésének alapja Bárány Péter (Bárány Péter Jelenséges lélek=mény) munkája. A magyar tudományos közélet a Magyar Pszichológiát (a Magyar Lélekgyógyászatot) elveszítettnek hitt.

A kandidátusi értekezésében ezt így fogalmazza meg: a/ Bárány Péter életrajzi adatait a lexikonok és az irodalomtörténet számára nyilvánossá tegyük s hogy b/ Magyar Pszichológiájához ['Magyar Lélekgyógyászat'-hoz] a szaktudományok kutatói hozzáférhessenek. Ezt az említett írásbeliséget az eddigieknél sokkal alaposabban kutatnunk kell. E tekintetben a tudománytörténetnek súlyos mulasztásai voltak, mivel különösen az elmúlt 40 évben e vonatkozásban mindent megmagyarázhatónak látott a marxista elmélet/irodalomelmélet/ sémái segítségével.

Feladatomnak tekintem tehát elsősorban azt, hogy a magyar bölcséleti szakirodalom ezen felvilágosodás-kori fél irodalmi - félig tudományos szakaszát közelebbről világosítsam meg. [...]

3/ Cél volt, hogy hitelt adjuk a nemzeti emlékezetnek a félrevezető hiedelmekkel szemben s a mű szerzőjét Bárány Pétert érdemben is megismertessük azokkal, akik nevét műve nélkül is híven megőrizték. [...]

4/A kutatás minden mozzanatát motiválta az a cél, hogy áttekinthetővé tegyük azt a bonyolult kultúrtörténeti és irodalomtörténeti viszonyt, mely a bölcsellettudomány művelőit szövevényes hálóval körbefogta, megfojtotta s magába temette.

5/ Talán a remény is cél. Reméljük, miként a piramisok szarkofágjából kiemelt gabonamag megőrzi csiraképességét, úgy a szellemi valóság is életre tud kelni - ha százados késéssel is - s a magvas gondolatok későbbi korok szellemi életében realizálódnak, számos tudományág - az irodalom, történelem, filozófia, pszichológia ['magyar lélekgyógyászat'], nyelvészet, drámaelmélet, esztétika és pszichiátria - történetének múltja elevenedik meg a szépen rótt sorok gondolataiban.

6./ S végül célokom, hogy örömet szerezzek az olvasóknak Bárány Péter felfedezésével.

Ezt a művet a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára Studiones sorozatának 27. számaként tette közzé. Bárány Péter: Az első magyar bölcséleti mű és története címmel 1990-ben 368 oldalon 62 illusztrációval kiegészítve, szótárakkal, utószóval, jegyzetapparátussal. A magyar pszichológia 'Magyar Lélekgógyászat' gondolat kiegészítőjeként 1989-től kezdve immár ötödik kiadást megélt szerkesztette meg az 1945-ös kis könyvecske újra kiadását, amelyben a lélekelemző magyar lélektudományokat mutatja be.

A magyar néplélek képe fontos, Gyárfás Ágnes céljai között szerepel, hogy a – Fejezetek a magyar lélektanból... – műve tudományos eredményeiket pszichológus (a magyar lélekgógyászati) hallgatókkal megismertesse és kedvet fakasszon lelkükben és a további tanulmányaikban kötődjenek az országhoz, a magyarsághoz és sajátjukként szeressék a magyar nemzetet.

Képzéseinek lényege az volt, hogy tudományos területen is nemzeti szellemi önvédő harcot tudjanak vívni a tanítványai.

Ebben a kis könyvecskében jelentette meg Molnár Anna útja című lélekelemző ballada tanulmányát. Ezt a munkásságát folytatta további ballada- és mese elemzéseiben, rávetítve az emberi életet a csillagképek világára (Orion és családja, Molnár Ferkó a Világmindenségben, Tündér szép Ilona palotája. Infátis Lacika = a megváltás gondolata a magyar nép lelkében, Aranyhajú lány = tömeg és egyéniség. Kígyó Darvitéz és Tatár vitéz = a lélek útja más világokban, A vén szolga = az isteni erkölcs a háromdimenziós világban, Tamás kocsis = aranyhíd gondolata, Zöld király = az Orion által sugallt jellem beavatási útja. Hamupipőke = ruhacsoda, madarak, a Libapásztorlány = Konrádka, az ügynöki lelkület ösképe.

Könyvtárosi évei alatt megalapította és szerkesztette a Borsodi Orvosi Szemlét, 1999-től a magánegyetem lapját az Ősi Gyökér c. kulturális szemlét.

A korábbi években orvosi évkönyveket szerkesztett. 1993-tól Büky Béla nyelvész a magánegyetem évkönyvét adta ki közös szerkesztésben: *Annales Universitatis Litterarum et Artium Miskolciensis* címmel. Ennek az ünnepi száma 2000-ben jelent meg 10

éves a Miskolci Bölcsész Egyesület 1989-1990-1999-2000 cím alatt.

A mezopotámiai archaikus írás megfejtésével és a szövegek tartalmával összevető módon foglalkozott: magyar népköltészet és az egyiptomi ősi, fáraók előtti mítoszai alapján. Eredményeit három kötetben tette közzé. Turán népének nyelvén Képjel írás magyar olvasata

(2004), *Vizek könyve I. Élet az égi vizeken* (2006),

Vizek könyve II. A földi vizek népe (2007). 2008-ban Árpád-házi Szent Erzsébet szentségének tartalmát elemezte a népmesék párhuzamaival és Hankó Ildikóval, mint társszerzővel adta ki a könyvet. Szorosan kapcsolódik ehhez a 2021-ben kiadott Alexandriai Szent Katalin életét feldolgozó műve.

Munkásságai: Tanítás. Könyvkiadás. Az *Ősi Gyökér* című folyóirat szerkesztése és kiadása. (Gyárfás Ágnes: Vizi Péter - Vizi Pál Nemzeti hősmonda mesében elbeszélve https://epa.oszk.hu/02300/02387/00007/pdf/C5%90si%20Gy%C3%B6k%C3%A9r_2011_4_065-079.pdf).

Az *Annales Universitatis Litterarum et Artium Miskolciensis* című gyűjteményes sorozat kiadása. Bölcsészgaléria működtetése. Adventi Hangverseny (évente a hallgatók közreműködésével). Miskolci Passió (nagyévtéken bemutatott Passiójáték. Magyar Őskutatási Fórum (minden év augusztus első hetében). Magyarságtudományi Napok szervezése.

A halála előtt 2021. augusztus 20-án Kásler Miklós a magyar állam nevében lovagkereszttel ismerte el a tanárnő munkásságát. A Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozat kitüntetését adományozta Gyárfás Ágnesnek, a Miskolci

Bölcsész Egyesület elnökének 2021. augusztus 20-án.

A Magyar Érdemrend lovagkeresztje a magyar állam által adományozható legmagasabb kitüntetésnek, a Magyar Érdemrendnek az osztálya. A Magyar Érdemrend fehér zománcozású görög kereszt. A számtalanul sok előadása közül egyet kiemelve:
Szakrális családmódellet pecséthengeren (Kr. e. 3000) és a magyar népmesében, Dr. Gyárfás Ágnes, a Miskolci Bölcsész Egyesületalapító elnöke.

Valóban így van, amit tanítottál az Emberi Erőforrás Minisztériuma miniszterének szavaival: „Szent István révén a sztyeppei birodalmat alkotó magyarság, egy frank típusú keresztény államot hozott létre, amely támaszkodott az ősök hagyatékára és a szuverenitás iránti vágyra egyaránt.”
"Önök napjaink példaképei (...) az én lehetőségem az, hogy a magyar kormány nevében megköszönjem önöknek életük munkáját, a nemzet nevében pedig kifejezzem elismerésemet" - fogalmazott Kásler Miklós. Ágnes írtóztott a tollforgatók árulásától. Igen, győztél Ágnes! **A Boldogasszony Ágacskája ott van** a gáncoskodók, a gonoszok, a rosszakarók, a kommunizmus szellemiségébe ragadt tudományos maffiózók felett és megmutattad, hogy a kitartás a szorgalom és az akaraterő diadalra viszi az embert, ha ez másoknak tetszik vagy nem tetszik, akkor is.
Primor szentkatolnai Bakk és primor lécfalvi Gyárfás rokonságban volt, ezért könnyebb volt az együttműködésünk, mert két családnak azonos volt a történelmi tapasztalata. Néhány az elmúlt években kiadott újabb könyvei közül néhány:

Életfának bő termése: a Miskolci Bölcsész Egyesület gyűjteményes könyve / összeáll. Gyárfás Ágnes. Miskolc: MBE, 2016.

Illa berek, nádak erei: lápbújók népének lelki-szellemi és szakrális emlékei / Gyárfás Ágnes; [közread. a] Miskolci Bölcsész Egyesület. Miskolc: MBE, 2015. 64 p.

Múlt és jelen: a pateszi pecséthengerektől a Kárpát-medencei szkítákon át az indoszkítáig / Aradi Éva, Bakk István, Gyárfás Ágnes,

Budaörs: Bakk Endre Kanonok Alapítvány, 2018.

Táltos kecske: tíz magyar tündérmese és két népballada / részben gyűjtötte, összeáll., elemezte Gyárfás Ágnes; [közread. a Miskolci Bölcsész Egyesület].Miskolc: [MBE], 2016.

Telamon históriája / Magyar Kulturális, Közösségi és Turisztikai Egyesület. Miskolc: M. Kult., Közösségi és Turisztikai Egyes., 2016.151 p.

A tellői jóslat: [pecséthengerek legendái] Gyárfás Ágnes; [közread. az] MBE. Miskolc: MBE, 2013. 460 p.

Vizek könyve, Gyárfás Ágnes; [kiad. a Miskolci Bölcsész Egyesület]. 3. kiad., Miskolc : MBE, 2019.

Portré filmje:
Gyárfás Ágnes: Boldogasszony Ágacskája
<https://youtube/AMuYszt2gww>

Egész munkásságod alatt a magyarságot szolgáltad. Nyugodjál békében!

PHS TÓTH MÓNIKA

MESTER és adeptus

Évnyitói Fogadalom

ÉN, Tóth Mónika fogadom, hogy a Miskolci Bölcsész Egyesület Nagy Lajos Király Magánegyeteme hallgatójaként mindig az Istentől kijelölt igaz utat keresem. Kívánom, hogy tanulmányaim ápolják szellemem, tegyék bölcsébbé lelkemet. Megőrzöm testem, lelkem épségét, törekszem az egész-ségre.

A magyarság szent hagyományait őrzöm, továbbadom és e gondolat jegyében élek őseim tiszteletére, szerettem örömeire, az Alma Mater jó hírének növelésére, Édes HAZÁM dicsőségére.

Isten engem úgy segítjen!

Jellemzően ezt a fogadalmi szöveget 2008. szeptemberében elmondva még egyáltalán nem gondoltam, hogy ennek minden sora beteljesedik majd életemben.

És igen, ez így lett!

Megismerkedve Dr. Gyárfás Ágnessel, engedélyt kaptam tőle a budai kihelyezett tagozat megindításához.

Ezzel megkezdődhetett az a hihetetlenül szárnyaló időszak kis csoportunk életében, amelyet aztán négy teljes éven át abba sem tudtunk hagyni.

Ágnes csodálatos személye, varázslatos előadasmódja, hiteles, mindegyikünket ámulatba ejtő tudása, amelyet a magyar bölcsületről tanított nekünk hétről-hétre olyan volt számunkra, mint egy kinyíló, feltárló csodák birodalma.

Megmutatta nekünk az ősi legendák eredeti pecséthengereinek magyar nyelvű

olvasatát, a régi írások üzeneteit. Rajzokkal, képekkel illusztrálta, magyarázta a magyar nyelv gyöktermészetét, a hang - és szógyökök máig tartó hatását a nyelvhasználatban, a gyökmondatok fontosságát. Megismertetett a kozmikus nagyemlékezet, a kollektív tudatalatti, magyarul a néplélek hordozója, a felnőtteknek szóló mesékben van átmentve a jövő számára.

Szántó Béláné, Dr. Gyárfás Ágnes, PHS Tóth Mónika

Azután jöttek az általa delegált, elkötelezett, fantasztikus tanárok, akikről a magyar őshagyományokról, a magyar mitológiáról, az ókori tudományok és a magyar nyelv kapcsolatáról, a magyar pálos szellemiség és annak hatásairól, biblia ismeretekről, a latin - és ógörögnyelv alapjairól, régi - és újabbnak irodalomról, a magyar népi hitvilágról, népi tárgyalkotó kultúránk motívumairól, szimbólumokról, a szakrális építészetéről, festészetéről és még sok-sok ismeretről hallgattunk kiváló, magas színvonalú előadásokat. Az itt

hallottak egyre több könyv, tanulmány elolvasására, előadások hallgatására, szellemi örökségünk kutatására inspiráltak minket.

Mindezekért a magasztos élményekért, amelyek itt az iskolában rám találtak egy életen át hálás leszek.

Köszönet a tanároknak, köszönet az iskola szellemiségének!

Mégis a legnagyobb hálám és odaadásom Gyárfás Ágnesnek szól, aki teljesen átalakította addigi gondolkodásommat.

A felszínes, anyagba zárt, túlpörgetett létből egy gondolkodó, állandóan az összefüggésekre, analógiákra figyelő, befelé is nyitó, értéket kereső pozitív szemlélet módban találok meg a helyemet, amely pajzsként használható az ostoba, tolakodó, modern tömegkultúra kivédésére.

A Professzorasszony a mezopotámiai pecséthengerek magyar nyelvű olvasatában, a világon egyedül álló eredményt ért el, amelyet a magyar lélek által vezérelt magyar gondolkodásmód segítségével, a maga tudásával, érzékenységgel, gyökökben való gondolkodásával ért el.

Ez nem a hivatalos, paradigmakövető, belterjes akadémiai közélet szinte kötelező mantráihoz tartozó nézet, amely béklyóba köti a kutatói kíváncsiságot és megöli a szabad szellemet. Tudjuk, hogy a XIX. század közepéig az etimológiában teljesen természetes módon a gyökelméletet vallották. Szerencsére korunk néhány jeles tudósa is hangot ad már írásaiban e a nézetnek. Ennek a világnak a megértése „belső” utakon lehetséges: azonosulással. Az embernek van metafizikai lényge is, hiába az elfogadott tudomány ennek nem tulajdonít jelentőséget, sőt kirekeszti,

lekicsinyli, ami nem, racionális, nem bizonyítható egzakt módon.

A magyar népmese-és balladakincs elemzése, mély bölcséleti tartalmának megértése, hiteles átadása nem történhetett másképpen csak az isteni jelenlét állandó megélésével. Ezt mondhatjuk a mezopotámiai íráskultúra és a magyar népköltészet összevető tanulmányozására is.

A tanítványnak nem dolga mestere magas színvonalú oktató-kutatómunkájának értékelése, hiszen számára a mesternek tekintett Kiválóság úgy is a szíve legmélyén lakozik. Életem nagyon nagy ajándékának tekintem, hogy Ágneset ismerhettem, közöttünk mély, őszinte emberi kapcsolat alakulhatott ki. A mai napig is felnézek erre az apró, törekeny asszonyra és hálás vagyok a vele eltöltött, megélt időszakra. Köszönöm, hogy ismerhettem, köszönöm, hogy hallgatója lehettem Gyárfás Ágnes Iskolájának.

„A forgás tudás. Őstudás. A teremtés folyamatos” USTU

Tóth Mónika

PhS Tóth Mónika és Dr. Gyárfás Ágnes

BAKAY KORNÉL

Egy velünk élő nagyasszony: Dr. Gyárfás Ágnes

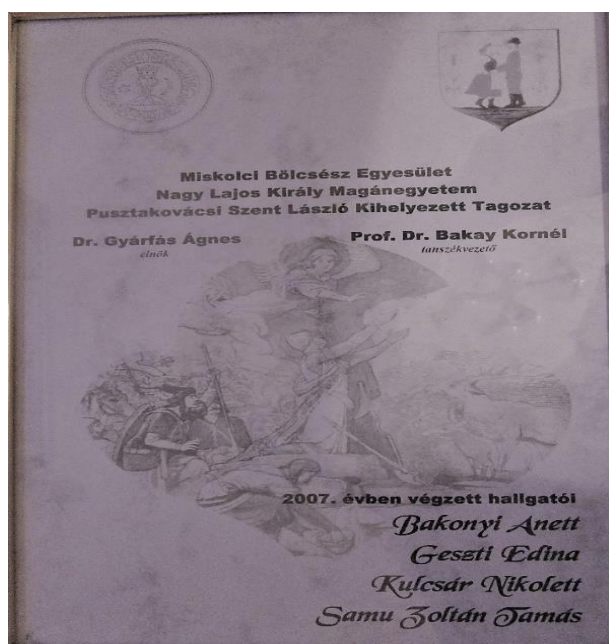
Bakay Kornél

A Magyar Demokrata Fórum egyik Jurta Színház-beli rendezvényén hallottam először a nevét. A tragikus sorsú Romhányi László említette, hogy ébred a vidék is, mert a miskolciak egy bölcsész egyesületet hoznak létre a magyarság- tudomány művelésére. 1989 után hat év telt el, amíg személyesen is megismerhettem a Miskolci Bölcsész Egyesület elnök asszonyát, aki meghívott a nagy létszámú iskolájának tanári karába. Nem tétováztam, nem kértem haladékat, azonnal elfogadtam a felkínált lehetőséget. Döntésemben nagy szerepe volt Ágnes Asszony rokonszenves egyéniségének. Sugárzott róla a határozottság, a célra törő elszántság, ugyanakkor kedves szerénységgel fordult a másik emberhez. Közel egy évtizedig taníthattam ebben a tanintézményben. Elsősorban magyar őstörténetet. Elfordulva a finnugor irányzattól. Részesem lehettem a sikereknek és a keserű csalódásoknak is, mivel a hatalom nem nézte jó szemmel a Nagy Lajos Király Magánegyetem nevet felvett intézmény működését. Szálka volt szemükben az iskola szellemisége, a tanárok soha nem korlátozott oktatási szabadsága. Így került sor az ókori Kelet népeinek egyre behatóbb vizsgálgatására, sőt egy sumér-akkád tanszék felállítására is.

Az előadásaim és szemináriumaim anyagát a MBE már 1997/98-ban megjelentette könyvalakban (Őstörténetünk régészeti forrásai I-II. Felelős kiadó: Gyárfás Ágnes, Miskolc), egyetemi tankönyv gyanánt. Munkásságom egyik legfontosabb produktuma ez a könyvsorozat, amelynek harmadik kötete még napvilágot láthatott, de a IV. kötet már nem jelent meg.

A kilencvenes évek végére egyre durvább támadások érték az iskolánkat. Megtiltották a Nagy Lajos Király Magánegyetem cím használatát, diplomák kiállítását, megtiltották a doktori tanács által adományozható díszdoktori kitüntetés odaítélését, majd elvették a diósgyőri oktatási épületünket is.

Mindenkit összetört volna ennyi csapás, Ágnes Asszony azonban nem adta fel. Akaratereje és hite bámulatos eredményeket hozott. Ő folytatta a kutatásait. Nyolcvan feletti életkorában is tanulmányi kirándulásokat szervezett, előadásokat vállalt, népmeséinket elemezte. Alkotott és titkokat igyekezett megfejteni, mert a történelem milliárdnyi titok halmaza, s akik ebből néhányat megfejtenek, őket nem feledjük el, ők példaképek maradnak, talán az idők végezetéig.

BACSÓNÉ MELHER MÁRIA

Emlékezés egy igaz emberre.

Ő volt az asszony, ki gyermekeit
s álmait világra hozta, tenyeréből
hintve a tudás magvait, kereste,
kutatta létünk, s népünk bölcsőjét, s
bölcességét a fény léleksugarain át, ott,
ahol mások gáncsot vetettek minduntalan
kérvények mentek, emberek is mentek, ígéretek
egy megkövült arcú panoptikumban
de a víz nem áll meg, új utat keres,
mossa medrét szakadatlan
csillagporral hintett felhők között
fényt áraszt, szárnyaival átrepül
a gátak lehúzó vonzása fölött
bárgyú akadályok nem riasztják
Ő volt a tudós, erős, bölcs asszony, aki előtt
fejet hajtunk, s földi csillaghullása
most felemeli egy isteni dimenzióba,
az égi könyvtárba, ahol a következő
kutatás anyagát a megváltó biztosítja.

Főhajtással búcsúzunk Dr. Gyárfás Ágnestől, a Bölcsész Egyesület megálmodójától,
és megteremtőjétől.

Bacsón Melher Mária

BACSÓNÉ MELHER MÁRIA

DR. GYÁRFÁS ÁGNES EMLÉKÉRE

Gyárfás Ágnes, Edelényben születet, családját, tisztelet övezte, és mi az idősebb korosztály, mint edelényi lakosok jól ismertük Őt, amíg el nem került Miskolcra. Később is méltán voltunk büszkék Rá, elért sikereire, s amikor meghívták, szívesen jött szülővárosába, és a Városi Könyvtárba. Előadására zsúfolásig megtelt az olvasóterem. Nekem is volt szerencsém meghallgatni szívből jövő, szinte megelevenedő gondolatait. Olyan magával ragadó átéléssel beszélt, hogy a hallgatóság úgy érezte, maga is benne van a történetben. Élmény volt Őt hallgatni.

Ági néni soha nem szakadt el Edelénytől, szülői házukat, mint mentsvárat őrizte, és ha ideje engedte ide jött pihenni, az emlékekben újrátöltekezni. Fontos volt számára ez a kedves hajlék, a MARGIT-LAK amit még szülei építettek, s amit a mai napig megóvott gyermekei számára. Szerette a kastély lombos fáit, a Bódva folyó hús vizét, és a Deák úti óriás gesztenyefákat. Az évek során sok minden változott Edelényben, szíve nagy bánatára a hatalmas ős fák nagy része kivágásra került, az építészeti tervek, és a fokozott járműforgalom útjában voltak, amit nehezen vett tudomásul.

Sokat küzdött, élete során megannyi akadályt legyőzve megalapította a Bölcsész Egyesületet, emberek százai tanultak az intézmény falai között. Életét a tudomány oltárára helyezte, nem számított sem idő, sem energia, törekeny testében roppant erő, és kitartás lakozott. Amit eltervezett, azt létre is hozta, tanulmányok, könyvek, publikációk sokasága bizonyítja hatalmas tudását, bölcsességét. Emberi jóságát, összetartó erejét mindvégig megőrizte.

Nehéz elhinni, hogy már nincs közöttünk, de hatalmas szellemi öröksége és emberi jósága által mindig velünk marad. Én, mint nagy tisztelője azzal a Bükkszentkereszten készült fényképpel zárom örökre szívembe, ahol fehér ruhában ül a Boldogasszony kövén, és látom arcán a szépséget, a jóságot, a nyugalmat, mert Ő maga is megannyi küzdelem ellenére, Boldogasszony volt a jó Isten tenyerén.
Nyugodjon békében!

*Dr. Gyárfás Ágnes
Boldogasszony kövén*

DR. FARKASINSZKY TIBOR

Megemlékezés Dr. Gyárfás Ágnesről, a Miskolci Bölcsész Egyesület elnökéről

Igazi barátság kötött össze Dr. Gyárfás Ágnessel, akit állami kitüntetésre is javasoltunk minden évben 4 éven keresztül Dr. Magyarai Beck István professor emeritusszal, a Professzorok a Hazáért Civil Társaság vezetőjével, míg végül a kitüntetést Ágika megkapta, már csak a halála előtt egy hónappal. A kitüntetés, mások javaslatára is, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével 2021. augusztus 20. a keresztény államalapításunk ünnepe alkalmából történt.

Nagyon megérdemelte Ágika a kitüntető elismerést az 1989-től több mint 30 éven át végzett munkájáért, különösen a Miskolci Bölcsész Egyesület (MBE) és Nagy Lajos Király Magánegyeteme, (melyen több évig tanár is voltam Ágika felkérésére), utóbb az MBE Felnőttképzési Intézménye működtetése, ahol kb. 10.000-en szereztek Certificatit /bizonyítványt/ keresztény és magyar eszmeiségű tanulmányaikról; az Ősi Gyökér c.

folyóirat szerkesztése (2009-től); továbbá a lélektudomány, színházművészet, népköltészet, népmesék és az ősi mezopotámiai kultúra elemzése körében kerekén 30 könyv és cikk írása; valamint magyarságtudományi művek, könyvek kiadása; évente egyhetes Magyar Őskutatási Fórum, havonta pedig Magyarságtudományi nap szervezése területén.

Szeretettel őrzöm az Ágika kedves emlékét.

Budapest, 2021. november

Dr. Farkasinszky Tibor

Dr. Farkasinszky Tibor

PÁLNÉ DR. CONTY P. MAGDOLNA

Dr. Gyárfás Ágnesra emlékezünk

*Elhangzott a Megemlékezésen, melyet a MBE rendezett Dr. Gyárfás Ágnes tiszteletére
2021.11.04.*

Kedves barátaim, tisztelt vendégek!

A mai napon barátunkra, munkatársunkra, egyesületünk elnökére, drága Ágikánkra emlékezünk, tőle veszünk búcsút.

32 évvel ezelőtt szerveztük meg a Miskolci Bölcsész Egyesületet, azzal a nem titkolt céllal, hogy Miskolcon is legyen bölcsészet felsőoktatás.

A Miskolci Egyetem a műszaki tudományok mellett már oktatott jogot, közgazdaságtant, de hiányzott a Bölcsész. Nagy reményekkel indultunk, s küzdöttünk, amely küzdelemnek Dr. Gyárfás Ágnes volt az életadó ereje. Harcolt és soha nem adta fel.

Úgy alakult, hogy a Miskolci Egyetemen létrejött a Bölcsészkar, mi pedig külön folytattuk a munkát, előtérbe helyezve a magyarság-kutatást és a pszichológia oktatást, valamint az ének-zene képzést.

Mindazt, amit máig elértünk, döntően az ő törhetetlen munkabírásiának, elszánt tenni akarásának köszönhetjük.

Az oktatás és az egyesület mindennapjainak szervezésén túl komoly tudományos munkát is végzett. Több könyve megjelent, 2 legutolsót még súlyos betegen, de szellemi erejének teljes birtokában fejezte be. Seneca írja a Vigasztalások c. művében: „Egyetlen más emlékmű sem állja az időt, akár kőből, akár márványtömbökből, akár földhányásokból tornyozták mérhetetlen magasba, mert valamennyinek sorsa egy: pusztulás; a szellem emlékezete halhatatlan.”

Ágnes mindig nagyon ügyelt arra, hogy a Miskolci Bölcsész Egyesület munkája magas színvonalú legyen. Fontosnak tartotta neves szakemberek, meghívását, legalább néhány

előadás megtartására – A teljesség igénye nélkül - így volt vendégünk Dr. László Gyula prof. , Dr. Kiss Tihamér pszich. prof. Debrecenből, Klaus Herbert prof., Maria Hornung prof. Bécsből. A neveket természetesen még sorolhatnám.

A művészettörténet oktatásában a kiváló Dr. Végvári Lajost említeném, akivel együttműködve egy kis galériában nagyszerű kiállításokat szervezett. Pl. Gross Arnold műveit láthattuk, a művész személyes jelenlétében, de nem hagyhatom ki családtagjai: Hampó Jenő, és Tibold Szabina nevét sem.

A fáradhatatlan buzgalom nem maradhatott eredmény nélkül. Volt tanítványok emlegetik az MBE-t nagy nagy-nagy szeretettel, utalva arra, hogy milyen indíttatást, milyen biztatást kaptak tőlünk. Pl. 1-2 név – Czene Gál István festőművész, Czikora Ágnes TV- riporter, jelenleg önálló vállalkozó.

Velünk vannak azok a tanítványok is, akik jelenleg a tanáraink.

A sort nyilván lehetne folytatni! Ági nénire, mindenki nagy-nagy szeretettel és köszönettel emlékszik.

Végül, de nem utolsó sorban én magam is nagyon sokat köszönhetek az együtt töltött éveknél. 32 év minden örömeivel, esetleges kudarcaival, de együtt. Barátok is voltunk, nemcsak munkatársak. Ha valami nézeteltérésünk akadt, szeretettel megoldottuk.

Mindig tiszteltük, becsültük egymást. A munka mellett jókat kirándultunk Edelénybe, vidáman karácsonyoztunk együtt, játszottunk a ház kutyusával, s áhítattal hallgattuk Józsi fia zongora-muzsikáját (játékát).

Drága Ágnes! Nagyon hiányzol, de szívünkben őrizzük kedvességedet, mosolyodat, s mindazt a szépet és jót, amit tőled kaptunk.

Végezetül engedjék meg, hogy felolvassak egy verset és egy versrészletet.

A vers Fekete Mariann szomszédom alkotása. Személyesen csak egyszer találkoztak, de rajtam keresztül mégis jól ismerte.

Hallgassátok szeretettel:

Fekete Mariann

Búcsúzás Gyárfás Ágától

A magyarságért sokat tettél,
A hazaszeretetről beszéltél.
Az őseink nyomát kutattad,
s írásaidban tovább adtad.

Elmentél, halkán, észrevételen.
Elindultál az útra, készen.
Megtaptad a lovagkeresztet,
Emléked őrzik százak, ezrek.

Az örök honban várnak Téged,
Letettél minden gondot, vétket.
Megköszönjük az életedet,
Munkásságod, szeretetedet.

Epilógus:

Van remény, van megújulás,
Nem csak lombhullás, elmúlás.
Elmúlnak a nehéz napok,
az égbolton napfény ragyog.

Egy megjelent másik versrészlet
Sz. Fehér Viola műve, a Klaris c.
magánfolyóirat

2021-ben antológiájából; címe
Tóth Gábor búcsúja, de az idézett sorok
mintha egyenesen drága elnökünk,
Ágikánk hozzánk szóló szavai lennének.

Íme:

„Ne fájjon nektek, hogy már nem
vagyok,
az égi mezőn Napként ragyogok.
Mikor fényében ezüst kék az ég,
éljétek újra mindazt, mi volt szép.

Ha rám gondoltok, kérlek, ne
sírjatok!

Lelkem nem halt meg, köztetek
vagyok.

Teliholdkor, ha az ég felragyog:
örüljétek! – hiszen boldog vagyok.

Ha nyári szellő simítja arcotok
a hőséget bírni, az is én vagyok,
és ha zápor után szivárvány
felragyog:

kívánom Nektek, legyen szép
napotok!

Ha hullócsillag száll a nyári égen,
akkor mondjatok egy imát értem! –
Én is fohászokodok értetek,
hogy egészségben legyen részetek,
Rám emlékezve ne csüggedjétek,
őrizzétek a szép emlékeket!

Köszönök mindent, jó volt
Veletek,
kívánok nívós, hosszú életet!”

**Pálné Dr. Conty P. Magdolna
és
Dr. Gyárfás Ágnes**

ÉRSEK CSANÁDI ISTVÁN

*„Latiatuc feyleym zumtuchel mic vogmuc. ysa
pur es chomuv uogmuc...”*

Kedves barátaim, ugye valamennyiüknek ismerősen hangzanak ezek a szavak. Közületek többen is folytatni is tudnátok, de keveseknek adatik meg az a bátorság és az a szakmai felkészültség, hogy a Halotti Beszédhez, mint az első Magyar szövegemlékhöz tudományos igényességgel nyúljunk hozzá. Ilyen kivételes szakmai személyiség volt Dr. Gyárfás Ágnes a Miskolci Bölcsész Egyesület 2021. szeptember 4-én elhunyt alapító elnöke. Rá emlékezni életének fontosabb eseményeit fölidézni jöttünk itt most össze.

Valamilyen formában ismertük őt, de különösen életének utolsó 32 évét, hiszen többségünk az egyesületi munkában találkozhattunk vele: ismerősként, barátként, munkatársként, vagy éppen tanítványként. Közülünk azonban már korábról is ismerték a város kulturális életében betöltött szerepét. Ismerték írásait, színházi kritikáit. Ágít valószínű családi öröksége, tanulmányainak, olvasmányainak, élménye vitte közelebb a magyarság történelmének alaposabb megismeréséhez. Valószínűleg szerepet játszott ebben, hogy a 70-80-as években kissé feledésbe merült magyar örökségünk kutatása. Sok kérdés maradt megválaszolatlan, félreértelmezett, vagy éppen pontatlanul magyarázott. Vallotta, hogy joggal tartjuk az európai kultúra alapjának a görög-latin antikvitás és a zsidó keresztény hagyományt, de őt izgatta az ősi gyökereknek a mibenléte, a turáni népek kultúrája is, és ez indította el kutatómunkáját. Nem csak kutatni, megismerni akarta a múltat, nem csak válaszolni akart a „honnan jöttünk, kik

vagyunk, merre tartunk kérdésekre”, hanem mindezt szerette volna átadni az érdeklődőknek, az utánunk következő nemzedékeknek. Kutatás és oktatás e kettő együttesen jelent meg önmaga számára is feladatként. Természetesen ehhez társakat is keresett. Mindkettő megvalósítására kiváló alkalom kínálkozott és így alakult meg 1989. novemberében a Miskolci Bölcsész Egyesület. Másokkal együtt jómagam is boldog voltam, hogy társa lehettem ebben az alapító munkában. Az oktatás nem véletlenül Prof. Töttössy Csaba irányításával a görög-latin szak indításával kezdődött. Aztán jött a folytatás igazi bölcsész képzés indulhatott meg 1990-ben. A képzés tematikája, rendszere teljesen újszerű volt: a jelentkezők 1 év úgynevezett alapozó képzésben vettek részt, melynek tantárgyai filozófia, görög és latin nyelv, egy élő idegen nyelv és a különböző bölcsész tudományokba bevezető tantárgy. Az első, alapozó év után választhattak a hallgatók konkrét szakot, majd az egyetemi végzettség megszerzése után folytathatták a doktori képzésben tanulmányaikat. Az indulás fantasztikus volt, sok száz hallgató jelentkezett az első években, de sajnos mind a mai napig nem kapta meg az egyesület az állami akkreditációt. Sokszor voltunk a közelében, mindig akadtak önkéntesen jelentkező, úgynevezett „kijáró emberek” akikről később kiderült csupán saját karrierjükre gondoltak. Talán elmondhatjuk, hogy a Miskolci Bölcsész Egyesület megalakulása ösztönözte a Miskolci Egyetemen a Bölcsészettudományi kar indítását. Ha diplomát nem is, de Certificatit kaptak a hallgatóink, amely tanúsította, a különböző tantárgyak magas szintű tanulását és az eredményes vizsgák letételét. Az induláskori elképzelés mind a mai napig is megmaradt, mikor kiegészült a

képzés pszichológiával és lélekgyógyászattal a két alaptantárgy a filozófia és a latin nyelv minden oktatási szaknál megmaradt.

A 32 év tapasztalata, élményei büszkén mondatja velem, hogy páratlanul jó hangulatú, családi légkörben folyt itt a tanulás és a tanítás. A hallgatók és az oktatók harmonikus együttműködése azt hiszem mindannyiunkban megmarad.

Az oktatás mellett Áginak volt energiája a kutatómunkához is. Szenvédéllyel látott munkához kutatta a homályos pontokat, a félre értelmezett helytelenül magyarázott ködös foltokat. Így születtek meg igen jelentős munkái a már említett Halotti Beszédéről, kutatta a pecséthengerek üzenetét, a magyar népmesék szimbólumainak jelentését mindmáig megmaradását a népi kultúrában, a csillagképek üzenetét, vagy éppen az ősi magyar hitvilág sajátos hiedelmeit, így élhet tovább a Babba Mária a Boldogasszony kultuszban. A tudomány és a hit nála nem volt összeegyeztethetetlen, a tudományos igényesség és megalapozottság alapvetően jellemezte kutatásait, és a tudomány olykor-olykor kevésnek bizonyult. Segített a hit, az intuíció, a transzcendens gondolkodás. Feltehetjük magunknak a kérdést mit üzenhet nekünk Ági munkássága, elkötelezettsége. Hite a múltunk értékeiben és a magyar identitás megőrzésében. Engedjék meg, hogy segítségül hívjam Tolcsvay László és Béla magyar Miséjének egyik gondolatát:

*„Légy hű hitedhez rendületlenül!
A tisztaság ragyogjon a szívedben belül!
Vezéreljen téged az igaz szeretet!
Annak higgy, ki szeretettel nyújt feléd kezét!
Érintsd meg a lelkem!”*

Bennünket megérintett Ági munkássága, töretlen szenvedélye a múlt megismerése iránt és úgy vihetjük gondolatait, üzeneteit

tovább, ha segítünk, megismertetni környezetünkkel az utánunk következőkkel múltunk értékeit, egyediségét és megmaradni való képességét.

És hogy mindehhez társakra van szükség, társakra és együtt munkálkodásra. Köszönjük Ági, hogy társaid lehettünk, köszönjük, hogy velünk voltál, s köszönjük a hitet, amely nélkülözhetetlen mind egyéni, mind a magyarság további életében.

*Carrissima nostra Ágnes.
Carrissima amica nostra, requiescas in
pace!
Caritas numquam excidit.*

Isten veled Ági, halljuk az üzenetedet:
*A Mindenségben ott lakik az egység.
Keressétek egymásban a békét.
Szívetekben őrizzétek fényét most és
mindörökké.*

Érsék Csanádi István

PfS ROSTÁS LÁSZLÓ

Minden rendben és vallásban lévő, Tisztelt és megjelent emlékező köz-össég!

*Áldás Békességgel, Dicsértessék, az Atya, Fiú,
Szent Lélek Mária, Magyarok Nagy-Asszonya,
Egy Isten!*

Szomorú kötelességemnek teszek most eleget,
mikor szólásra emelkedek. GYÁRFÁS ÁGI (és
itt engedtessek meg nekem, hogy őt Áginak
nevezem, mert kifejezett kérése volt, hogy ne
Ágnesnek, hanem Áginak hívjuk) 2010-ben
Boldván "A Halotti Beszéd mondattana" című
könyvének bemutatóján, a nekem szánt könyv
belső oldalára az alábbi bejegyzést tette:

*Dr. Badiny Jós Ferenc Professzor
és hitvese Ilonka emlékére*

*Rostás Lászlónak kedves
testvéremnek, akit régen
megkértem arra, hogy a
H.B.-t Ő mondja el a
síromnál.*

*Szeretettel
2010. III. 26. Gyárfás Ági*

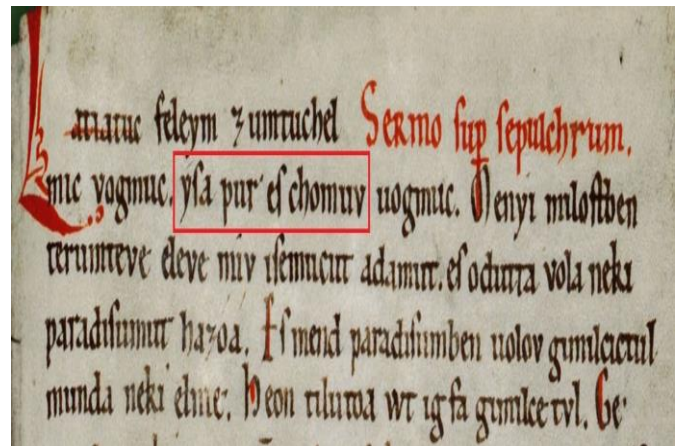
*"Rostás Lászlónak kedves testvéremnek, akit
régen megkértem arra, hogy a H.B.-t Ő mondja
el a síromnál." Szeretettel Gyárfás Ági 2010.
VII.26.*

Sajnos, rajtam kívül álló ok miatt, ezt a reám
testált kötelességemet a temetése alkalmával
2021 Szeptember 29-én szerdán, Szent Mihály

főangyal napján nem tudtam megtenni. Így
most, ezt kívánom teljesíteni. Ide kívánkozik
még az a tény is, hogy Szeptember 29-én

szerdán egy kedves barátommal - aki szintén
nagy szeretettel viseltetett Ági iránt - együtt
ebédeltünk, mikor fél egy körül a kezében lévő
pohár "véletlenül" kiborult felém az asztalra. S
ekkor önkéntelenül is fennhangon annyit
mondtam egymás után többször is: "Ági itt
van".... Csak később tudtam meg, hogy Ági
temetése éppen ekkor volt.

Ezért hát én nem búcsúzni szeretnék, hanem
ismét közénk idézni onnan, az Isteni "YSA"
mellől, ahova úgy vágyott.

„Latiatuc feleym zumtuchel **Sermo sup sepulchrum.** (Sír-émlék feletti Szentbeszéd - Hegyi beszéd) mic vagmuc. **ysa, pur es chomuv uogmuc.**” Így most alázattal, Isten szent nevét említve kívánok szólni. Annak az Istennek, akinek emberi teremtményei, a három az egyben: szellem, lélek, test: **ysa, pur es chomuv.** Kit a halotti beszéd óta biztosan, de az emlékezés bölcsessége okán már bizony korábban IS, mi „YSA”-ban, (Y)sten (S)zent (A)rcában vagy (Á)brázattyában ismerhetük fel.

Kedves Ági!

Hol volt, hol nem volt, az ó-perem-ce-an ten-ger-en is túl, az üveghegyen is túl, ott ahol a kurtafarkú kismalac is túr, az én mesém - misém ott kezdődik, mint a menyben úgy a földön is.. Reményem, hogy ma már Te is ott ülsz az Ő - számos, de mégis végtelen - kerek asztala körül. Mert a Te helyed bizony ott van... Mint a szellem bölcselőjének.... Kinek a feladata A-Z, hogy „Ysa”-nak, mint Isteni Szent Akaratnak szent természeti törvényeit felismerve, a "bölcsiben", mint az emberi lélek kisedd óvójának tanodájában az emberi erkölcsi ideált, mint az emberi boldogsághoz vezető Út-At megmutatni. Mert az embert a testiség "hamv"-ában („*chomuv*”) megnyilvánuló ármánytól óvni, védeni kell. De ez az Út csak a lélekben gazdag, szegény -"por"- („*pur*”) nép lelkének felemelésén, a bennünk élő "bar-bar", vagy-is a világ világosságának porból és hamuból való felszabadításán keresztül vezet, a szellem végtelen bölcsességében rejlő "ISA" („*ysa*,”) felismeréséhez, majd az Ő asztalánál a Vele Val(l)ó egy-lény-eG-ülés-hez. Mert mint, ahogy elődeink tanították: „*Szegény lehetsz, de nincs-telen nem*”. Mi ezt a célt tűztük ki magunk elé. Tudtuk, hogy ez az út nem lesz könnyű. Ezt az utat meg kell h-arcolni mégpedig az arcunk nyílt vállalásával.

Ági!

Te ezt a harcot megharcoltad, ezt az utat megjártad, Istenadta tehetségeddel jól sáfárkodva. Fáradságot s megalkuvást nem ismerve, sokszor egyedül is... De ...Jöttek.... Jöttek a "jóakarók", a tisztességet kiáltók s a tisztesség alságos gúnyjában megjelenve meghurcoltak. Meghurcoltak Téged és Társaidat. Aztán megint csak jöttek... ariman képében segítséget ígérve, csak, hogy letérítsenek az útról. S mikor már ez sem ment, akkor emberi akaratból törvényt alkottak, hogy az isteni szent szabad bölcséletnek útját rekesszék. De ők nem tudták, hogy „YSA”-val szembeszállni nem lehet. Mikor már úgy tűnt, hogy minden ellened és a veled egy úton járó társaid ellen fordult - akkor és csakis akkor: fordult a kocka. És elkezdtek a dolgok jóra

fordulni. Igaz, ez nem az arany csilingelő-ragyogó gazdagság jósága volt, hanem „YSA” bölcsessége, A-Z a NIN-CS, az az EGY-etlen, mely akkor is VALA, mikor már semmi sincs. S aki ezt nem hiszi, járjon utána s majd meglátja, megláthatja, ha szeme van a látásra...

Kedves Ági!

Neked sikerült teljesíteni "Pal-lil" atya remetéinek ránk hagyományozott test-ámen-t-óm-át, mely hangozzék el itt és most, mindannyiánk közös okulására:

Az embernek az ösvényen való úton járása során arra kell törekednie, hogy az utána jövőktől kölcsön kapott jószágokat, jószágban tartva, úgy hagyományozza az utána jövőknek, hogy amikor a Teremtője elé érkezik, akkor kezeit kiürítve igére kulcsolhassa azt.

Kérlek, most engedd meg, hadd köszönjek el Tőled, Isten Szent Ábrázattya előtti viszontlátás reményében, a Miskolci Nagy Lajos Király Magánegyetem Bölcsész Egyesületének a mai napig kitartó Tanári karának, és a közös, még itt maradt Bar-átaink nevében is, arra kérve Téged, hogy járj közbe ott fenn a Gal-Deus palotában a Leányodra, Szabinára, Fiadra, Józsira és leányod férjére, Tibold Lászlóra hagyományozott Bölcséleti Iskola úton járásának sikeréért!

Kelt, Miskolcon, az Úr-Jézus-Krisztus megtestesülésének 2021. évében, I István, Magyar király, fia Imre herceg és tanítója Gellért püspök, Szent VII. Gergely pápa által való szentté avatásuknak 938. évének november 04. napján.

*Testvéred, Barátod és Tanártársad,
A Miskolci Nagy Lajos Király Magánegyetem Bölcsész Egyesületének Ludi-Magisztere,
Örökös Tiszteletbeli Tagja, az Igaz
Magyarságért Emlékgyűrű birtokosa: Rostás
László*

Megjegyzés :

Sermo sup sepulchrum. (Sír-emlék feletti Szentbeszéd - Hegyi beszéd) „...A hegyi beszéd (Mt 5-7, vö. Lk 6,20-49) Jézus legnagyobb, a keresztény katekézis szellemét tükröző beszéde. Jézus tanítása és beszédei (elsősorban erkölcsi szempontból) lényeges pontjait foglalja össze oly módon, hogy Jézus, mint az új Mózes meghirdeti az üdvrend tökéletes törvényét: ebben az új üdvrendben közvetlenül jelenik meg az ember előtt Isten eszkatológikus országa a maga követelményeivel, amelyek az Ő országába való bebocsátás feltételei.” Forrás : https://hu.wikipedia.org/wiki/Hegyi_besz%C3%A9d Ui. A latin mondat fordításának kettőssége azért feleltethető meg egymásnak, mert a szabadon mondott sír feletti beszéd tartalmi része megfelel a hegyi beszéd tartalmi részének. Az egyetemes értékek tükrében, érdemes felfigyelni a „Ser-mo” latin szón keresztül a nagy áthallásra a szakrális Szer-mó-d, vagy Szer és mo-ndás szavaink felé, melyeknek szellemi tartalma megegyezik a Szentbeszéd tartalával.

Szeptember 29-én Szent Mihály főangyal napját üli a keresztény ember. A mennyei seregek vezére páncélt, pajzsot és lándzsát visel, egyik kezében kardot, másikkban a lelkek elszámoltatására kétkarú mérleget tartva tapossa az ördögöt a földi világban.

Dr. Gyárfás Ágnes és PhS Rostás László

*Dr. Gyárfás Ágnes, Kecskés András,
PhS Rostás László*

PfS RÓNAI LÁSZLÓNÉ

LELKI ÉRINTÉSEK Dr Gyárfás Ágnessel a múltból, mely időtlenül hordozza magában a jelent s a jövőt egyaránt.

Mottó:

*Aranyasszony állt kerek udvarának közepén.
Erős szelek fújták, orkán is szaggatta,
De Ő csak állt, arcán mosollyal,
adakozó kezekkel.
Egyszer csak elillant, hátra hagyva fényes udvarát, az iskolát,
S egy jobbá tett világot, mely felé szárnyait őrzően tárja, s rója csillag útjait !*

Amennyire tudati, legalább annyira lelki kapcsolatot is jelentett számomra ismeretségünk 32 éve. Bár az EMBER állandóan az idővel méri életét, valójában az időtlenség a fő dimenziója. Most így érzem Ágikát, aki eltávozott ugyan, mégis folyamatosan érzékelhető a jelenléte. Tudom, ezzel nem vagyok egyedül.

Vissza tekintve ezekre az időkre, a hála, a szeretet, és a meghatottság szorongatja torkomat. A lelkembe felgyúlt hazaszeretet, a megcsillanó rácsodálkozások a világ igazi arcára, mély gyökereinkre, melyek reményt keltenek egy emelkedett, közös jövőkép látomásához. Kijelölik a célt és az életút szakaszt, a „hogyan” és azokat is, akikkel együtt megyünk tovább az úton.

Maradt néhány kétség is bennem: miért kellett azoknak így történni? A válasz rögtön készen áll: semmi sincs véletlenül és mindig az akkori legjobb tudásom szerint cselekedtem! Gondolok itt arra a kézzel megvarrott, gyönyörű magyar viseletre, melyet nekem készített és én soha nem vettem föl. Leginkább azonban, az a fájdalmas belső kiáltás, hogy abban a néhány hónapban, amikor még nem volt együtt a teljes támaszt nyújtó családjával, de a betegség első jelei már láthatóan kezdtek megviselni, akkor én az

óriásira dagadt, fájdalmasan begyulladt térdem kínjait próbáltam enyhíteni leginkább! Hiába, időnként nem értjük, mi miért történik velünk!

Meghatározó emlékem marad, amikor felidézte azt a sorsdöntő éjszakát, amikor hajnalra már tudta, hogy a tudós társadalomban addig kedvezően fogadott, köztisztelőben álló szerepét felcseréli egy kockázatokkal, veszélyekkel teli, de legbelül már régóta kiérlelt ISKOLÁNAK a tervére, s a megvalósítására. Érezte, a tét óriási saját életében is, ezért – mint oly sokszor – BOLDOGASSZONYHOZ fordult imájával, segítsen a döntésben! Nem csalatkozott! Félreérthetetlen jeleket kapott, útja már ki volt jelölve ÉGI TÁMOGATÁS MELLETT!

Ilyen erős hittel vágott neki önzetlenül, e nemes útnak! Ez sugárzott belőle, amikor az újdonság erejével ható érveivel nyíltan tudtára adta az arra fogékony embereknek a felemelő célokat és az oda vezető út lehetőségeit.

A fogadtatás – nem remélt módon – elsőprő erejű volt! Miskolcon, országosan és határainkon túl is! A tanulni vágyó ifjak és vének, a másképpen gondolkodó tanárok, hírneves professzorok, s a társadalomnak azon része, ahol már régóta csak egy szikrára várt a szunnyadó parázs! Ezt a lángot ma is megtartotta ez az iskola, s az udvarát jelentő támogatók köre!

Aki egyszer ennek a lángnak büvkörébe került, többé nem hagyta el, vagy ha mégis másfelé vitte útja, mindig derűs mosolyt csal arcára az emlékezés!

Én az előbbiekhöz tartozhattam, melyet ma is köszönök a Jó Istennek! Ha nem találkozom Ágikával azon az emlékezetes banki munkanapon, az életem ma jóval sekélyesebb, szegényebb volna!

Dúskálva a sok szép emlék között, ma is fontos állomásnak tartom azt a délutánt, amikor Diósgyőrben, a Vár utcai iskolánk egyik irodájában azon tűnődöttünk, hogyan is lehetne

érdemben választ keresni a trianoni diktátum szörnyűségeire, ha magát a Trianon Törvényt egyikünk sem látta még?

Végül Ágika munkatársa, Fazekas Lászlóné – Kiszely István segítségével – megtalálta az interneten, s kinyomtatva a kezünkbe adta az 1921. évi XXXIII. Törvénycikket, a Trianoni Békeszerződés teljes szövegét, 123 oldalon! Olyan érzésünk volt, hogy ezennel feladatunkká vált megtalálni a joghézagokat is a magyarság valós sérelmei védelmében! Lázasan munkába fogtunk Ágikával közösen. Elkezdtek mondatról mondatra, oldalról oldalra kritikusan elemezni a gyászkeretben megjelent törvény szövegét. De az idő későre járt, s mi úgy döntöttünk, hogy másnap folytatjuk tovább. Reggelre azonban legnagyobb csodálkozásomra Ágika közölte velem, hogy egész éjjel dolgozott rajta, és megszületett az:

EGY ÉJSZAKÁRA SZEMBESÜLTEM A
TRIANONI TÖRVÉNNYEL
című, mélyen elemző munkája!

Az írás hamarosan e-mailen meg is érkezett hozzám és érdeklődve olvastam, a sok – pontos számmal és oldallal megjelölt – törvénycikket és paragrafust, amelyek láthatóvá tették a velünk ellenséges világhatalmak megdöbbenő, igazságtalan rendelkezéseit! Ágika javaslatára én elkészítettem egy másik nézőpontból a PETÍCIÓ szövegét, majd a Magyarok Világszövetsége Elnöksége mindkét írást megtárgyalta szakavatott tagjai által. A végeredmény az volt, hogy Botos László barátunk az USA-ban lefordította angol nyelvre a megszületett közös anyagot és az MVSZ pedig továbbította azokat az aláíró országok nagykövetségei és az ENSZ felé is.

Nos, a végeredmény kiábrándító volt, de mondhatnám úgy is, hogy várható volt. Semmilyen nyilvános reakció nem érkezett rá! Így történt, hogy innentől kezdve évekig én is részese lehettem megszólalásaimmal az MVSZ Trianoni szekció üléseinek.

Kedves emlékeim közé tartozik, hogy Pap Gábor, iskolánk akkori tanára javasolta, hogy az „Attila regényt”, vagyis Gárdonyi Géza: Láthatatlan ember című, ma is kedvenc

könyvemem meg kellene jelentetni privát kiadásban.

Ezt a feladatot magamra vállaltam és összesen 3000 példányban kiadattam a művet, melynek előszavát Pap Gábor művészettörténész írta meg. (Ezen felbuzdulva, később még 2 db énekes könyvet is kiadtam, Ágika segítségével.) Ez a könyv sok felé eljutott térítés mentesen a magyarság részére, határainkon belül és túl. Szívet melengető élmény volt például, amikor egy korabeli karácsony délelőtt, Attila fiammal együtt 100 db könyvvel az autónkban váratlanul megérkeztünk a Miskolc-Tapolcai árvaházba, ahol a gyermekek éppen a fa díszítésével és a karácsonyi illatú mézes sütemények készítésével voltak elfoglalva. A jelen lévő nevelő tanár örömmel fogadta a fa alá kerülő ajándékkönyveket, a gyerekek pedig csoportosan jöttek segíteni azokat az épületbe behordani.

Ezekből a könyvekből sok Miskolc környéki általános iskola könyvtárába is juttattunk, melyből – a tanárok és Ágika közös ötlete alapján iskolánk - az V.-VIII. osztályosok számára pályázatot hirdetett!

A feladat az volt, hogy az „Attila regényt a gyermekek olvassák el a nyári szünidőben és készítsenek belőle egy fogalmazást. Ezeket tanáraik minősítsék és osztályonként az első 3 legjobbat küldjék be hozzánk. Nekünk pedig osztályonként az első helyezetteket meg kell nevezni, akiket tanáraikkal és szüleikkel együtt meghívunk székházunkba egy ünnepi díjátadásra. A pályázaton több iskola is részt vett, így például a Diósgyőri Református Általános Iskola, s az arnóti iskola is. Az én feladatomból volt, hogy részt vegyek az első helyezettek elbírálásában, és jutalomkönyvek szétosztásában az ünnepségen. Az örömben ürem is vegyült, mert a dolgozatok egy része világosan mutatta, hogy voltak, akik csak az interneten talált tartalom „kiollózásából” készítették el a dolgozatukat. Ezért az ünnepi díjátadásra én egy kis írásommal készültem, melynek címe volt: A könyv szeretete életünkben. A pályázat sikerének tartottuk azt is, hogy behozta iskolánkba a fiatal korosztályt is, egy jó együttműködés által.

Ez az iskola jelentette nekem a tanulás és a tanítás státuszát is. 2019 nyarán történt, hogy Elnök asszonyunk előadása közben felfigyeltem

arra a közlésére, hogy Bárány Péter több mint 200 évvel ezelőtt lerakta a Magyar Lélektudomány alapjait, még hozzá „tisztán” magyar nyelven! Ezt ne felejtjük el – mondta! Erről én még soha nem hallottam! Előadás után elkezdtem hát faggatni Ágikát – mint oly sokszor – a titokzatos Bárány Péterről. Amit mondott, nagyon megtetszett! Megkérdeztem tőle, hogy taníthatnám – e ezt a művet a Magyar Lélektudomány története tantárgy kereteiben? A lelkesedés közös volt, hiszen közben az is kiderült, hogy e díjnyertes, kéziratos munka 200 évig eltűntnek volt nyilvánítva a magyar tudományos közéletben. Dr Gyárfás Ágnesnek köszönhetjük, hogy 1986-ban, módszeres kutató munkája révén megtalálta a MTA Könyvtárában:

Bárány Péter: Jelenséges lélek=mény címmel! Bárány Péter munkájában az addig használt pszichológia szó helyett, mindenhol „lélek” kifejezést használt és még számos általa képzett, vagy újított magyar szót is, egy új magyar tudományág : a BÖLCSELET alapjait lerakva!!! Ezután Ágika lefotózta a 288 oldalas kéziratot és hosszú hónapok munkájával elemezte hangtanilag, szótanilag, mondattanilag a minél jobb megértés érdekében, hiszen azt 1791-ben írták! Végül rendszerbe foglalta és 1990-ben kiadta a művet az MTA, 800 példányban! Az évek folyamán pedig Ágika megtalálta a szerző hiányos életrajzi adatait, s privát kiadásban megjelentette Bárány szerzteágazó, sokszínű munkássága - általa felkutatott - további termékeit is!

Nos, ezek után BÁTTRAN KIJELENTHETJÜK:

***HA ÉLETÉBEN SEMMI MÁST NEM TETT
VOLNA, DR GYÁRFÁS ÁGNEST A MAGYAR
TUDOMÁNYOS VILÁGNAK AKKOR IS
ELISMERT SZEREPLŐJEKÉNT KELLENE
SZÁMON TARTANIA AZÉRT, AMIT BÁRÁNY
PÉTER MUNKÁSSÁGÁBÓL RÁNK
HAGYOMÁNYOZOTT!!!***

Ismerjük, nem kevesen vannak, akik sokkal kevesebbet raknak le a tudomány asztalára, mégis „jól megélnék belőle! Ez a keserű valóság!

MÉGIS, ha lelkem legmélyébe nézek, a leginkább azok az őszinte, közös esti (akár telefonos) beszélgetéseink érintenek meg a legjobban ma is, amikor örömeinket és bánatainkat osztottuk meg egymással.

Ez utóbbit leginkább hazánk sorsa miatt érzett aggodás, a ma is kitapintható támadások, ferdítések, letagadások és a sok sóhajtással vegyített közös kiút keresések tették ki.

Az örömeink azonban azok voltak, amikor mindezek a fényes oldal felé fordulva, **BOLDOG ÖRÖMMEL** érintettek meg minket és mindenért kárpótoltak!

**KÖSZÖNETEM MINDEZÉRT!
A JÓ ISTEN ÁLDJA MEG GYÁRFÁS
ÁGNEST PORAIBAN IS!**

Miskolc, 2021. november 18.
Rónai Lászlóné

PhS Rónai Lászlóné

GYÁRFÁS ÁGNES

Egy éjszakára szembesültem a Trianoni Törvénnyel

Jó barátunk Csibi Károly előállt azzal az ötlettel, hogy meg kellene szervezni egy brüsszeli tüntetősorozatot azzal a leplező szöveggel, hogy: csak annyit kérünk tőletek, amennyit megígértetek

AUTONÓMIÁT!

Ő már hallotta többször is, vélekedett, hogy a törvény gondoskodott az elszakított területek népéről is, vagyis a határon kívül rekedt magyarságról, mert – folytatta tovább okfejtését, egyébként is lehetetlen, hogy a törvény ne gondoskodjék mindkét félről.

Így lehet ez, adtam igazat, csak meg kell találnunk a törvény szövegét, és benne azt a fontos mondatot, amelyet elszakított testvéreink érdekében a transzparensünkre írhatunk.

A Trianoni Törvényt Kiszely István segítségével munkatársam Fazekas Lászlóné megtalálta az Interneten is, s kinyomtatva a kezembe adta.* Azonnal bemásoltam együttgondolkodó lelki társnőmnek Rónai Lászlónénak, hogy elolvassa Ő is, és ha megtaláltuk a magyarság védelmére irányuló cikkelyeket, akkor vitassuk meg, mit írunk a transzparensre és szervezzük meg a folyamatos tüntetősorozatot Brüsszelben.

Otthon elővettem a fekete gyászkeretes törvényt és tüzetesen végigolvastam. A 123 oldalas "olvasmány" a fél fogamra is kevés, most, mégis reggel nyolckor sem fejeztem be, csak abbahagytam, mivel szakadatlanul ömlő könnyeim meggátoltak a gyors olvasásában.

Mára lezártam lelkemben a könnyek ólomajtós celláját, s kísérletet tettem arra, hogy kívülállóként, mint egy szakdolgozatot elemezni tudjam. Elsőként történeti példát kerestem, amellyel összevethetem.

Asszurpanipál és a legyőzöttek. A Behisztumi sziklafal feliratának szellemisége.

A három nyelvű felirat felsorolja azokat az országokat, amelyeket a nagy király legyőzött, s valamennyinek királya lett, továbbá kitér a fejedelmi família őseinek bemutatására az égi eredet feltüntetésére. A turáni népeket irtották, a maradékot elhajtották régi hazájukból. A kultúrkincseket elsajátították, a kultúra fészkeit enyészetnek adták. Hadtesteket képeztek ki válogatott kínzásokra, például az elevenen történő megnyúzásra.

A Nagy hatalmak és a legyőzöttek

Annak a turáni népnek, melyre az asszírok Kr. e 600 táján végső csapást igyekeztek mérni, és teljesen letörölni Eurázsia térképéről írmagja maradt, amely Európa közepén virágba szökkent és megőrizve ősi kultúráját megnemesítette a neolitikumból itt maradt barbár törzseket. Ez a nép a magyarság, melynek égi származású királyi családja áttündériesítette a földhöz tapadt szellemiségű örgrófságok és császárok nagyravágyó, kezdetleges vezetőrétegét.

Az asszírok által szervezett turáni irtómunka Trianonban hatalmas csatát nyert, amelynek egyetlen törvénnyel vetették meg az alapját. Ez a törvény Magyarországon gyászkeretben jelent meg az 1921-es törvénykönyvben.

Az 1921. évi XXXIII. törvénycikk a trianoni békeszerződés, teljes szövege Kik írták alá a békeszerződést

* www.trianon.hu

BÉKESZERZŐDÉS

Az Északamerikai Egyesült Államok, a Brit Birodalom, Franciaország, Olaszország és Japán, amely Hatalmakat a jelen Szerződés Szövetséges és Társult Főhatalmaknak nevez,

Belgium, Kína, Kuba, Görögország, Nikaragua, Panama, Lengyelország, Portugália, Románia, a Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám és Cseh-Szlovákország, amelyek a fentebb megnevezett főhatalmakkal együtt a Szövetséges és Társult Hatalmakat alkotják, egyrészlől; és Magyarország másrészlől;

Ilyen világosan soha nem szembesültem azzal a ténnyel, hogy kerek világ állt velünk szemben. A szomszédok mind, kivéve Ausztriát. Ausztria ugyanis nem szerepelt a felsorolásban.

Viszont Magyarország testéből Ausztria is kapott egy jó harapásnyit. Ha a soproniak nem tiltakoztak volna, és nem rendeznek népszavazást, ma Ausztriát védenék a keleti barbár behatólók ellen.

A Békeszerződés fogalmazói tudták, hogy "1918 évi november hó 3-án Ausztria-Magyarországnak fegyverszünetet engedélyeztek..." a törvény tisztázta, hogy a háborút Ausztria-Magyarország kezdeményezte 1914. július 28-án Szerbiához intézett hadüzenetével, melyhez Németország is csatlakozott. (a törvény 2. oldala)

A háborúból tehát együtt léptünk ki Ausztriával, s a háborúba is azért léptünk be, mert Sarajevóban meggyilkolta egy szerb provokátor a Habsburg trónörökös. Hihetetlen, hogy Ausztria is, Szerbia is az "egyrészlől" lévő oldalon találhatók, egyedül Magyarország lett az I. Világháború egyedüli vesztese, a "másrészlől" állam. A Nemzetek Szövetségének Egységokmánya (2-10. oldal)

Itt a győztesek szerveződése történt egy tömbbe, ahol annál jobb volt egy országnak, minél inkább középre került. A fejezet végén felsorolták a Szövetség tagjait.

FÜGGELÉK

I. A Nemzetek Szövetségének eredeti tagjai:

Északamerikai Egyesült Államok, Belgium, Bolívia, Brazília, Brit Birodalom, Kanada, Ausztrália, Délafrika, Újzéland, India, Kína, Kuba, Ecuador, Franciaország, Görögország, Guatemala, Haiti, Hedzsasz, Hondurasz, Olaszország, Japán, Libéria, Nikaragua, Panama, Peru, Lengyelország, Portugália, Románia, Szerb-Horvát-Szlovén Állam, Sziám, Cseh-Szlovákország, Uruguay.

Az Egységokmányhoz való csatlakozásra meghívott Államok: Argentínai Köztársaság, Csile, Kolumbia, Dánország, Németalföld, Norvégország, Paraguay, Perzsia, Szalvador, Spanyolország, Svédország, Svájc, Venezuela.

II. A Nemzetek Szövetségének első főtitkára:

Sir James Eric Drummond
őfőméltósága, K. C. M. G, C. B.

A jogi mű tartalmilag átfogja a hadisarc mértékét, a területek méterről-méterre történő leszakítási programját, a lakosok állampolgárságának átminősítését és tételekbe foglalt jogfosztásukat.

A Trianoni Békediktátum egy előre elkészített dokumentum volt. Erre utal az a precizitás, ahogyan a határokat kijelölték. Dűlőről-dűlőre, magassági pontról magassági pontra, folyók medréig és artéri szakaszáig sok oldalt vett igénybe a pontos határkijelölés tervezete. Ezt elképesztő szervezőmunkával réges-régen megcsinálták. Olyan régen, hogy egy csomó dűlőnév addigra elavult, az árterek az ország

belsejébe, a lapály felé húzódtak. A kijelölésnél a mérnöki munkában nem találtak az ominózus dülő neveket, s az árteret követve sokkal nagyobb területeket vettek el, mintha kizárólag csak a magassági pontokhoz méretezték volna a vonal kitérését.

”A Magyarbirodalom területéből hat állam részesedett. A Romániának juttatott darab a Magyarbirodalom területének 31,7%-a nagyobb, mint a Magyarországnak meghagyott egész terület, amely 28,6%-ot tesz ki.” (2. 35-36. oldal)

TÁBLÁZAT

1. Terület és népesség (1910). *Territoire et population (1910).*

Terület — <i>Spécification</i>	Terület <i>Territoire</i>		Népesség <i>Population</i>		
	km ²	%	szám - en <i>nombres</i> <i>absolus</i>	%	
Trianon előtti Magyarbirodalom <i>Hongrie d'avant le traité de Trianon</i>	325.411	100,0	20.886.487	100,0	
Territoire annexé {	Ausztriához csatolt terület — <i>à l'Autriche</i>	4.020	1,2	291.618	1,4
	Cseh-Szlovákiához csatolt terület — <i>à la Tcheco-Slovaquie</i>	61.633	18,9	3.517.568	16,8
	Jugoszláviához csatolt terület <i>à la Yougoslavie</i>	63.092	19,4	4.131.249	19,8
	Lengyelországhoz csatolt terület — <i>à la Pologne</i>	589	0,2	23.662	0,1
	Olaszországhoz csatolt terület <i>à l'Italie</i>	21	0,0	49.806	0,2
	Romániához csatolt terület — <i>à la Roumanie</i>	103.093	31,7	5.257.467	25,2
	Elcsatolt terület összesen — <i>Total des territoires détachés de la Hongrie</i>	232.448	71,4	13.271.370	63,5
Mai Magyarország — <i>Hongrie actuelle</i>	92.963	28,6	7.615.117	36,5	

Magyar Statisztikai Szemle (2) Hungária 1938

E fejezetben két pont is van, amely segíthetne rajtunk. (11. és 13. cikk) Vitás esetekben ”barátságosan” észrevételt lehet tenni, választott bíróság elé lehet vinni az ügyet, de hiába minden. Ezek a ”cikkek” nem ránk, a ”másrészről” országra, hanem a győztesek(?) ”egyrészről” csoportjára vonatkoznak.

”Egyességokmány”

a Magyarország határai című leírás (11-16. oldal). Ezt is tüzetesen végigolvastam és gondolatban körbejártam a fájdalmas sebet, melyet hazánk testén ejtettek. Édesanyám tanítónő volt ekkoriban Biharkeresztúron, s gyakran elmesélte, hogy félreverték a harangot és az egész falu menekült a románok elől. Az edelényiektől tudom, hogy a falu melletti erdő széléig jöttek a cseh határőrök és a mérnökök. Kaszával, vasvillával üzték vissza őket. A törvényben szinte minden sorban szerepel a ”körülbelül” szó, s ez külön veszteséget okozott a magyaroknak. Nem tudom soha nem hallottam róla, volt-e magyar földmérő mérnök a kitérésnél. Mindenki csak románokról, csehekről beszélt a régi ismerőseim közül.

Határrendező bizottságokat rendelt el a törvény, s a tagok összeállítását is felvállalta (29. cikk). Ez a cikk lehetőséget ad a ”határvonalrészek felülvizsgálatára, figyelembe véve a helyi gazdasági érdekeket”. Ez lenne talán még ma is egy adott lehetőség a határrészekben élő magyarság sorsának megmentésére.

A fenti cikk a mérnökök (kitézők)apidíjára is utal, amelyet a határ két oldalán lévő államoknak kellett fizetni. Hol lehetnek azok a magyar mérnökök, akik ezért pénzt vettek fel. En ilyesmiről soha nem halottam (6. jegyzetpont)

III. Rész

Európára vonatkozó politikai rendelkezések (16-19. oldal)

Azokat az országokat említi, ”akik” javára Magyarország lemond mindazokról a jogokról és igényekről, amelyekre számot tarthatna a volt Magyar-Osztrák Monarchia azon részeiről... amelyeket... a Szövetséges és Társult Hatalmak 1919. szept. 10-én Olaszországhoz tartozónak ismert el” (36. cikk). Ugyanígy fogalmaz a Szerb-Horvát-

Szlovén Állam, Románia, Cseh-Szlovák Állam, Fiume vonatkozásában.

Ausztriáról szó sincs!

Az Ausztriának elvett terület NINCS TÖRVÉNYBE foglalva.

IV. Cím

Kisebbségek védelme (19-20. oldal)

A határon túli kisebbségről van szó gondoltam, mégis "Magyarország kötelezi magát arra, hogy a jelen címben foglalt rendelkezéseket alaptörvényeül fogadja el és semminemű törvény, rendelet, vagy hivatalos intézkedés ezekkel a rendelkezésekkel nem lesz ellentmondásban." (54. cikk) Miről van itt szó valójában?

Vagy talán tévedek, s a kisebbség fogalma nem az elszakítottakra vonatkozik, hanem Csonkamagyarország lakosaira, mert a törvénykezés úgy folytatódik, hogy "Magyarország kötelezi magát, hogy az ország minden lakosának születési, nemzetiségi, nyelvi, faji, vagy vallási különbség nélkül az élet és szabadság teljes védelmét biztosítja". (55. cikk)

Úgy éreztem, nem tudok magyarul, vagy elment a józan ítélőképességem. Lázasan olvastam tovább, hol találok egy árva félmondatot az elszakított magyarok védelmére, azonban csak fenyegetést találtam.

Magyarországgal szemben a Nemzetek Szövetségének védelme alá kerül mindenki, aki Magyarországon kisebbségi, s a Nemzetek Szövetségének Tanácsa bármikor ellenőrizheti a Magyarországon élő más nemzetiségiek jogainak sértetlenségét. (60. cikk)

Az állampolgárságról szóló VII. Cím (61-66. cikk) röghöz köti a kinn szorult magyarságot, akik "magyar állampolgárságukat elvesztik és... opcióval"

a főhatalmat gyakorló ország állampolgárai lesznek.

Az egyes európai államokra vonatkozó politikai rendelkezések alatt Magyarország elismeri a Nagyhatalmaknak Belgium, Luxemburg, Schleswig, Törökország-Bulgária, Olaszország és az Orosz Államok érdekében vagy ellenében hozott döntéseit. (67-77 cikk)

Itt végre szóba került Ausztria.

5. Ausztria.

71. cikk. Magyarország Ausztria javára lemond a volt Magyar Királyságnak azokra a területekre vonatkozó minden jogáról és igényéről, amely területek Magyarországnak a II. rész (Magyarország határai) 27. cikkének 1. pontjában megállapított határain kívül esnek.

A fentebb megjelölt határvonalak a helyszínén való megállapítására a jelen Szerződés életbelépését követő tizenöt napon belül héttagú bizottságot kell alakítani, amelynek tagjai közül ötöt a Szövetséges és Társult Főhatalmak, egyet Magyarország és egyet Ausztria neveznek ki.

A jelen cikkben érintett területek lakosainak állampolgársága a 61. és a 63-66. cikkek rendelkezéseinek megfelelően nyer szabályozást.

Tehát pontosan tudnunk kell, hogy az Ausztriához csatolt országrész elszakítása nem ugyanazon törvénycikk alapján történt, mint a többié. A többi szomszédos állam az Egységokmány Magyarország határai elnevezésű szakasz rendelkezése alapján kebelezte be hazánk nagyobbik felét. Ausztria azonban csúsztatással, abban a csoportban, ahol Luxemburg, Belgium stb. sorsáról intézkedtek. Ha valaki 1921-ben ilyen tüzetesen végigolvasta volna a törvényt, ez ellen azonnal tiltakozhatott volna. Az általános rendelkezések alatt mossa össze a törvény az Ausztria és a többi

szomszédos ország jogilletősége közötti ellentmondást (IX. cím). Itt már közösen tünteti fel Ausztriát a többi szerencsés szomszédállammal. (74. cikk)

Viszont, mégis elkövet a törvény egy baklövést. A 75. cikkben kötelezi Magyarországot, hogy mondjon le azon területeiről, amelyeket a II. rész (Magyarország határai) 27. cikkében felsorol. Itt NEM SZEREPEL AUSZTRIA.

Lehet, hogy most 2008-ban jobb az örségi magyaroknak Ausztriában élni, mint Magyarországon, de 1921-ben még menthető lett volna ez az országrész. Itt a jog támadható volt. Valami miatt nem élt a magyar állam ezzel a lehetőséggel.

A IV. rész, Magyarország Európán kívüli "érdekeit" szabályozza. (79-101. cikk) Ma már értem miért foglalták törvénybe, hogy a világ minden csücskében létező négyzetméterről lemondunk. Ők jobban tudták mint mi, hogy még sokfelé élnek turáni népek, akik szívesen társulnának Magyarországgal. Tovább működött az asszír jelenség, de a XX. században nem sziklába vésték, hanem nyomtatott törvénnyel láncolták rák a rabbilincset.

Ez a megfogalmazás is szíven ütött, hogy érdeknek nevezi azt, ami hátrány. Talán a tényeken túl a cinikus megfogalmazás volt a lelki fájdalom forrása.

Ezután a hadsereg rendezésére került sor (102-119. cikk). Rendelkeztek a hadihajózás, a léghajózás kérdéseiről (120-132. cikk), a hadihajókról (144-154. cikk) sírhelyekről (155-160. cikk).

A jóvátétel (161-199. cikk) részleteit már ne firtassuk, elmosta a történelem. Egy mondat azonban figyelemreméltó, s e mondat értelméből nem rekesztették ki Magyarországot:

"Ha az érdekelt Kormányok nem tudnának a kérdéses pénzügyi feladatokra nézve megegyezést létesíteni, vagy ha valamelyik Kormány nézete szerint az ő

állampolgárai nem részesülnek méltányos elbánásban, a Jóvátételi Bizottság valamelyik érdekelt Kormány kérelmére egy vagy több döntőbíróat nevez ki, akinek, vagy akiknek határozata végérvényes" (198. cikk)

Rendezték a vámszabályokat (200-207. cikk), s a hajózást, majd kitértek a tisztességtelen verseny lehetőségének kiküszöbölésére (210. cikk). Megvédték a nagyhatalmak priviláigizált gazdasági jogait, s az államunkat kötelezték a Szövetséges és Társult Hatalmak gazdasági jogainak megvédésére Csonkamagyarországban.

Rendelkeztek a konzulátusokról és a nemzetközi szerződésekről (211-230. cikk), majd a III. cím alatt a tartozásokról (231. cikk, 5 oldalon részletezve).

Magyarországnak minden személyes adósságot fel kell vállalnia, amelyet előterjesztenek. A IV. cím alatti javak, jogok és érdekek is kizárólag a győztesek javai, jogai és érdekei. A szövetséges és Társult Hatalmak állampolgárai kérhettek kártérítést (232. cikk), s a Magyar Állam köteles volt azt kifizetni, teljesíteni "a háború előtt érvényben volt törvények szerint" (78. old. a. bek.)

A 232. cikk megdöbentő rendelkezését a 13 paragrafusban hozza (83. old.). A magyar hatóságok kötelesek átadni az összes levéltárakat, okmányokat, iratokat, vagyis a teljes magyar múltat. Ez volt a XX. században az a pillanat, amely akkor adatott meg hajdanában Asszurbanipálnak, amikor a lenyilazott turáni oroszánt lépcsőnek használva hatolt fel a zikkurat istennek fenntartott legfelső termébe.

Ezután szerződésekről, biztosításokról intézkedett a törvény szörszálhasogató alapossággal (234-245. cikk), nehogy a külföldi biztosító társaságok kárt szenvedjenek.

Az elcsatolt területen élő magyaroknak a csonka hazában maradt birtokairól gondoskodik a törvény, nagy bőbeszédűséggel, de mindinkább az

alapítványok, társaságok zökkenőmentes működéséről.

Kitér a közlekedésre, mind a légi, mind a vízi hajózásra, (XI. rész - XII. rész) majd új számozást indítványozva a Duna jogaira tér rá. (I-II. fejezet) (274-293. cikk)

Rendezi a vasutakat (294-308. cikk), a távirókat és távbeszélőket (309-313. cikk).

Munka cím alatt az "igazságosság és az emberiség érzésétől áthatva" (110. oldal) egy állandó szervezetet hoztak létre, hogy a "világ békéjét állandóan biztosítsák" (u. ott). Ez a Nemzetközi Munkahivatal. A törvény részletesen szabályozza a hivatal tagjait és működését. (314-351. cikk) A Munkahivatal beleolvad a Vizsgálóbizottság jogkörébe, amely az Állandó Nemzetközi Bíróság előkészítő szerve volt. (351-355. cikk)

Itt fordul elő a "vétkes Kormány" kifejezés (348. cikk). Teljesen világos, hogy a kitétel a munkajogot sértő kormányra vonatkozik és nincs semmi utalás arra, hogy Magyarországot értették alatta. Bármelyik állam lehetett munkajogilag "vétkes". A törvény utóélete mégis, ezt a szót ragadta meg, emelte ki és használta a magyarok megbélyegzésére.

A 364. cikk végén láthatók az aláírások, melyek között legutolsós a két magyar hivatalnoké. Jegyzőkönyv és Nyilatkozat zárja az okiratot. Ennek 7. paragrafusa közli, hogy "a békeszerződéshez tartozó térkép a jelen törvényhez van csatolva, mint annak kiegészítő része.

Ez az a térkép, amely több évezred óta kirajzolódott azok szemében, akik a történelmi kor századait a turáni népek kiirtására használták fel. 1921-ben ez a térkép az ellenséges világ akaratát tükrözte, mely kívülről pusztította a magyarságot, nyirbálta a szent határokat.

Ma a gonosz beférkőzött és az asszír módszereket felülmúló találékonysággal, mármint az abortusz genocidiumával, az egészségrontással, a korrupciós nemzetárulással, az értékek kótyavetyélésével, kromoszómakeveréssel,

génmanipuláció, az isteni erkölcs cinikus kicsúfolásával, minden emberi érték lábbal tiprásával, lazán és a szemünkbe vigyorogva működtetik azt a történelmi gépezetet, amely Isten fiainak a TUR-AN népnek teljes megsemmisítését tűzte ki célul.

Mint mindenkinek, nekem is Jézus példája rémlett fel lelkemben, mert a nemzetet, mint élő szervezetet ítélték halálra. Viszont Jézus mellett felszólt Arimátiai József és Pilátus átlátta büntelen voltát. A katona szivaccsal enyhítette szomjúságát s Veronika letörölte véres verejtékét. Mellettük nem állt egyetlen jótét lélek sem. A két magyar hivatalnok BERNÁRD Ágost népjóléti és munkaügyi miniszter, továbbá tordai DRASCHE Lázár Alfréd rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter ellenvetés nélkül aláírta a diktátumot, vagyis ítéletvégrehajtói szerepet vállalt.

Az én szavam a nemzeti bánaté, én nem jogászodom. Mint magyar állampolgár, kell, hogy ismerjem legfőbb törvényeinket, így a Szent István intelmeiben foglaltakat, a Szent László, Könyves Kálmán, III: Béla, II. András törvényeit, s Werbőczy 3 kötetes gyűjteményét, amely átfogja az előzményeket.

(4. jegyzetpont)

Az Aranybulla (1222)

II. András törvénye pár oldalas mű, amely kitér az ország minden nemzetiségű népének egyetemes jogbiztonságára. Kitér minden foglalkozási ágat művelő csoport szabadságjogának biztosítására, továbbá köteleességteljesítéseire. Így ezen belül került sor a királyra is, akit ugyancsak megerősített az Aranybulla jogaiban és kötelezettségeiben.

Ezt a törvényt soha senki nem vonta vissza, tehát máig érvényes. Az Aranybulla kötelezővé teszi a határok védelmét, s azóta

minden király megesküdtött rá, sőt Horthy Miklós kormányzó esküjében is tett ilyen értelmű vállalást. „Magyarország és társországi határait, és mi ezen országokban bármi jog és címen tartozik, el nem idegenítjük, se meg nem csonkítjuk, sőt amennyire lehet, gyarapítjuk” (3).

Az országhatárt századokon át törvény védte és királyi esküszó. Trianonban egy hivatalnok aláírta szentesítette Magyarország megsemmisítését. Mivel az aláíró nem volt kompetens személy, aláírása érvénytelen. Magyarország elvileg nem fogadta el a Trianoni Békediktátumot, hanem, mint a háború egyedüli vesztesének nyilvánított „vétkes” országot keresztre feszítették és felnégyelték.

Az, hogy megmaradtunk, hogy mégis létezőnk, az Isten kegyelmének köszönhető s regnáló királynőnk, Boldogasszonyunk égi jogvédelmének. Az égi presztízis nagy erő, melynek hatását érezve megkísérelhetnénk jogaink gyakorlását, a népfelség elvét.

A népfelség elvén beadni a petíciót minden aláíró fél kormányának. A népfelség nevében dűlőre vinni jogaink érvényesülését.

Javaslat

A Magyarok Világszövetsége elég erős potenciál a nemzetközi megjelenéshez. Apparátusa szervezze az adminisztrációt. Az itt megjelent nemzeti felelősségtudattal rendelkező magyarok pedig kísérjük figyelemmel a munkát, havonta találkozzunk. Rónai Lászlóné és Botos László készítse el a petíciót magyar és angol nyelven, amelyeket az 1921-es Nagyhatalmak mai kormányaihoz kell elküldeni, a népfelség nevében, melynek kormányzó szerve lehet a Magyarok Világszövetsége és elnöke, ellenőrző és tanácsadó szerve pedig az itt jelenléti íven (meghívón) szereplő magyarok gyülekezete.

A petícióval a Magyarok Világszövetsége vegye fel a diplomáciai

kapcsolatot az érintett hatalmakkal. (5. fejezetpont)

Ennek érdekében lehet elindítani a brüsszeli tüntetéssorozatot

Jegyzetek:

1. Az 1921. évi XXXIII. Törvénycikk. A Trianoni Békeszerződés teljes szövege
2. Magyar Statisztikai Szemle. Hungária Szent István király emlékezetére 1938
3. 1867. törvénycikk belekerült a törvénygyűjteménybe
4. Törvények és szokások 259-264. old. In: KERÉKGYÁRTÓ ÁRPÁD: Magyarország művelődésének története, különös tekintettel... államélete kifejlésére Krupinszki János. Pest. 1859
5. CZÖVEK István: Magyar hazai... könyvéből tanítások... Tratner János betűivel. Pesten. 1822.
6. A határrendező bizottságok működése 92-93. old. In: Faluhelyi Ferenc: Magyarország közjoga I. kötet. Karl könyvesbolt kiadása. Pécs. 1926.

[a trianoni békediktátum tárgyalásánál hivatkozik Buday László: A megcsonkított Magyarország. 1921. című könyvére, amelyet nem tudtam most kézbe kapni.]

Összefoglalás

Előadásomban a trianoni békediktátum törvényét elemeztem, hogy kiemelhessek egy mondatot, amely a határon túli magyarok érdekében foglaltatott bele. A 123 oldalon egy sor sem volt, amely a magyarok védelmét szolgálta volna.

Bebizonyítható azonban, hogy Ausztria nem a békediktátum törvényességével, hanem a törvénybe iktatott csúsztatással kapott területeket Magyarországból.

BADÁNY LAJOS

Miskolc város alpolgármesterének a MBE 25. Ősmagyarkutató Fórumán elhangzott megnyitóbeszéde

Életem legnagyobb ajándékának tartom ezt a nyelvet, amelyen ma Önökhöz szólhatok. Azt a nyelvet, amely az egyetemes emberi kultúra bölcsőjénél fogant, s ezáltal a világ kulturális örökségének egyik legféltettebb kincsét kellene, hogy jelentse. Sajnos ehelyett mindinkább sekélyesedik, kifejező erejében rohamosan pusztul, átadva helyét az üzleti világ által elfogadottá tett angolnak. Ezért is vállaltam el nagy megtiszteltetésként a 25. Őskutatási fórum megnyitására érkezett felkérést, hiszen meggyőződésem, hogy a tudományos élet hatalmas adóssággal viseltetik a magyar társadalom iránt, amely az elmúlt évtizedek, de talán az elmúlt évszázad hivatalos történelemoktatását, történelemszemléletét illeti. Bízom benne, hogy ezen hiánypótló fórum előadásai, tényfeltáró megállapításai előbb-utóbb áttörik a elhallgatás és elhallgattatás falát, hiszen népünk valós, több ezer éves történelme szinte egy általános iskolás számára is nyilvánvalónak tűnik, amikor a maga ösztönös, gyermeki logikájával boncolgatja anyanyelvünk és – például – a folyamközi földrajzi elnevezések összefüggéseit. Persze ezt hamar kineveli belőle a kötelező tananyag, a XIX. századtól ránk erőltetett, s sajnos még ma is alaptételként kezelt történelemoktatás és nyelvészet dogmái, s ha a gyermek meg akar felelni a társadalmilag elvárt oktatáspolitikai követelményeinek, akkor

ez a tudásvágy, érdeklődés már gyökereiben száműzetik belőle. S, hogy miért nem vagyunk képesek a mai napig állami szinten is végre szembenézni a nyilvánvaló igazsággal, azt több szempontból próbálják magyarázni, de egy biztos. Egy nép önbecsülését, alkotóerejét és élni akarását a történelmének meghamisításával lehet megtörni. Azzal, hogy dicső múltja, a világtörténelemben betöltött meghatározó szerepének hangsúlyozása helyett szinte szégyellni való, fosztogató, műveletlen népcsoportként állítják be őseinket. S míg minden nemzet, vagy nemzetté váló népcsoportokkal igyekszik magának egy mesterséges eredetmítoszt, ősiséget teremteni, addig mi, akiknek ez a régészeti emlékekből, korabeli feljegyzésekből, napnál világosabb nyelvészeti összefüggéseinkből mindez rendelkezésünkre áll, mélyen hallgatunk. Én hiszen, hogy eljött az idő, amikor végre le kell bontanunk a hallgatás falát. Amikor nemzetünk megmaradása érdekében fel kell nyitnunk a hazai társadalom és a világ közvéleményének figyelmét arra a felbecsülhetetlen kincsekre, amelyet e nép, a tudás népe még a lelke mélyén magában hordoz. Addig, amíg nem késő, amíg van népünk, s amíg él a nyelv. S Önök számára biztosan nem ismeretlen, de emlékeztetőül felidézném néhány nemzetközi tudós, kutató véleményét nyelvünkről, történelmünkről, akik őszinte elismeréssel beszéltek rólunk

Sir Bowring John, angol nyelvész, több, mint száz nyelvet beszélt: "A magyar nyelv eredete nagyon messzire megy vissza. Aki megfejti, isteni titkot kutat" Giuseppe Mezzofanti (1774-1849) bíboros, aki élete vége felé százhárom nyelven beszélt: az emberi gondolat érzelmek közvetítésére szolgáló nyelvek közül a magyar az, amelyet legkifejezőbbnek tart. „A magyarok, úgy látszik, maguk sem tudják, hogy nyelvük milyen kincset rejt magában..." Teller Ede: "...új jeles felfedezésem, miszerint egy nyelv van, s az a magyar." Badiny Jós Ferenc: „A magyar nyelv magyar eredetű. A magyar nyelvet az idők végtelensége szülte. Transzcendentális mélységekből - önmagából - eredő ősnyelv... szerkezeti rendszerében is." Sorolhatnám az idézeteket, de Önök számára úgy gondolom, újat talán nem mondanék vele. S nyilvánvalóan nem is tisztem a konferencia előadásainak témájáról bármilyen véleményt formálnom, hiszen nem vagyok a szakterület kutatója. Egyben viszont biztos vagyok, hogy a Miskolci Bölcsész Egyesület elismerésre méltó szervező munkája évek óta kiemelkedő szerepet játszik népünk, anyanyelvünk valós gyökereinek feltárásában, a miskolci közönség tájékoztatásában, s a téma iránti érdeklődés felkeltésében. Viszont a felelősségünk is óriási.

Hiszen a több szálon futó kutatómunka és forrásfeltárás eredményeit úgy kell egy egységes történelmi és nyelvészeti szinten egy tudományosan megalapozott anyaggá összegyűrní, hogy az általánosan elfogadott, a nemzeti oktatásban alaptézissé tett formát ölthessen. S amikor gyermekeink büszkén beszélhetnek a Kárpát őshazáról, a

folyamközi magyar nyelvű kultúráról, az egyiptomi ősvallás magyar szógyökeiről, a későbbi kaukázusi és sztyeppei (szkíta-hun) népek életén át a felkelő nap országáig (Nap-hon, japánul Nipp(h)on) nyúló rokonságig, akkor magyarként újra felemelt fővel járhatnak szerteszét a világban.

S azt kívánom e konferencia, előadássorozat közönségének, a hazai és nemzetközi tudományos világ véleményformáló szereplőinek, hogy nyitott szívvel fogadják be az itt elhangzottakat, indítsa meg őket a beidegződésektől független gondolkozás felé, s tárja ki mindannyiunk lelkét és elméjét a befogadás útján.

Isten áldása legyen a munkájukon!

Naparcúak (napvallás)

Úr – Isten

Nabu, Nab - Nap

Rá- egyiptomi főisten (nap) – rá-gyog, rá-gyogás (legerősebb fényesség)

Ta – föld (ta-laj, vág-ta (belevág a földbe), pa-ta (hangutánzó-pattog a földön, pat-tan)

Ura(r)tu – Úr-Rá-Ta (a fény Isten földje)

Nabukodonozor – Nabu kuddur Uszur?

A napvallás elismerő Kál-d(e)a királya

(elvileg sémi??). Nabu (Nap) Káldon

(Kál-da) az Úr. Nálunk: Kál, Káli-

medence Tata (kettőzés-ráerősítés), Ta-

ta-ra (Tátra, a nagy „öreg föld”

napsütésben fénylő havas hegycsúcsai,

fény Isten a hegycsúcson, miként

Olympos is az istenek lakhelye), Ma-ta-

ra (Mátra) ua.

A mássalhangzók számítanak, esetleg hangzóként összecseengnek (D-t), (B-g), a magánhangzó cserélődik. (Ta-Da) Da-helyrag lett, a cselekvés helye: óvo-da, iro-da, csúsz-da, jár-da, Tor-da, Kis-vár-da, Mező-köves-da, (az a hely, ahol a mező köves).

PARAY ADRIENN

Drága barátnőm Ági!

Paray Adrienn és Dr. Gyárfás Ágnes

A veled kapcsolatos gondolataimat nehéz szavakban kifejezni, mert az érzelmek kifejezésére bármennyire is csodálatos és gazdag a magyar nyelv a többi nyelvhez képest, mégsem tudom tökéletesen árnyalni. Sok-sok kedves és szép emlék fűzött hozzád és fűz ma is a szellemedhez. Próbálom ezeket feleleveníteni és szavakba önteni.

Mikor hallottam rólad először? Még középiskolás koromban, amikor édesanyám nővérével, keresztanyámmal együtt dolgoztatok a kórházban. Ő nyugdíjba ment 1962-ben. Azután hosszabb ideig nem volt semmi találkozási pont, mindkettőnk élete ment a maga külön útján.

1989-ben megalapítottad a Bölcsész Egyesületet Miskolcon a még virágkorát élő nagy ipari városban. Sokat lehetett hallani akkoriban erről a bátor vállalkozásodról, amit figyelemmel kísértem, de személyesen nem találkoztunk. Az 1990-ben megindítottad a bölcsészképzést és a kezdeti sikerek is azt jelezték, hogy a régióban

erős társadalmi igény mutatkozik erre a képzésre. Az Bölcsész Egyesület igen sok kiváló, országos hírű tudóst nyert meg a miskolci oktatás ügyének, s a nagy létszámú hallgatóság visszaigazolta a szervezők optimizmusát. Gigantikus munkát végeztél és sok segítőd akadt. 1992-ben a Miskolci Egyetemen létrehozták a bölcsészkart. A gyors és minél több hallgató szerzés érdekében, miniszteri engedéllyel a hallgatók zömét átcsoportosították az újonnan létrejött állami intézménybe a bölcsészkar szakjaira. A volt MBE hallgatókat másod-, harmadévre vették fel, vagyis beszámították a MBE-en befejezett éveiket. Ez a nagy törés volt, hiszen eddigi munkádat, munkátokat, majdnem teljesen porig rombolta. Mégse tudta elvenni a kedved a magyarság tudomány ébren tartásától, újult erővel kezdte a munka folytatásának a nehéz körülmények ellenére is. A MBE vezetősége úgy ítélte, hogy a Miskolci Egyetemen nem valósult meg a „magyarságközpontú szemlélet” épp ezért az MBE működését és a képzést továbbra is folytattátok. Ennyit tudtam akkor a történetedről. Teltek az évek és egy volt tanítványod riportját véletlenül sikerült meghallgatni a Kossuth rádióban, aki méltatta a Miskolci Bölcsész Egyesületet és köszönetet mondott azért, hogy a kínai nyelvet megtanulhatta nálatok, ami további életét nagyban meghatározta (ha jól emlékszem a pekingi kereskedelmi kirendeltségen dolgozott). Hangsúlyozta, hogy sehol az országban nem volt akkoriban kínai nyelvtanulási lehetőség, csak a Miskolci Bölcsész Egyesületben. Szívmelengető riport volt. Milyen az élet... 2004 nyarán a velem szemben lévő házba új lakó költözött. Először csak az tűnt fel, hogy egy törekeny alkatú, mindig elegáns hölgyet látok kilépni a kapun. Később megtudtam, hogy szembe szomszédom a Miskolci Bölcsész Egyesület alapítója és elnöke, te lettél Ági. Személyes kapcsolatunk kezdetét jelentette ez a találkozás. Rövid ismeretség után meg is hívtál egy Őskutatási Fórumra. Érdekes új világ tárult fel előttem

általad, ami eddig ismeretlen volt számomra, ezért nagyon hálás vagyok neked.

A varázslat elkezdődött. Elvittél tudományos konferenciákra és tanulmányi kirándulásokra. Csodás kis ékszerdobozokat láttam a felvidéki kis templomok meglátogatásakor, amikről eddig azt se tudtam, hogy léteznek. Sok kérdésem volt az új ismeretek kapcsán és te örömmel és a tudós szerénységével válaszoltál mindenre. Az igazi tudósok mindig szerények, mert tudják, hogy bármekkora a tudásuk még sok mindent nem tudnak. Olvastam könyveidet és csak csodálgattam, milyen összefüggésekre mutatsz rá, ami végül is logikus csak éppen eddig senkinek nem jutott eszébe.

Nagyon sokat beszélgettünk. Bármilyen kérdésem akadt csak felhívtalak, hogy átmehetek-e. Soha nem utasítottál vissza és mindig örömmel fogadtál. Fantasztikus tudásod volt, nekem pedig nagyon jó volt, hogy hozzád fordulhatok a történelem a művészet vagy bármi más terén felmerült kérdéseimmel. Nemcsak a beszélgetéseink tartalmát szerettem, hanem a szép tiszta fogalmazást és stílust, ahogy azt elmondtad.

Különösen emlékezetes számomra Szent Katalin nyomában tett kalandos Rodoszi kirándulásunk. Hálás köszönet érte. Hazafelé az Athéni repülőtéren sokat kellett várakozni az átszállásra, csoportos beszélgetés közben szóba került az őskori vasgyártás. Kitaláltad, hogy tartsak előadást a vasgyártásról. Így kezdődött az én tanári karrierem a Miskolci Bölcsész Egyesületben, köszönet és hála neked érte. Olyan oktatási rendet hoztál létre, ami a magyarság közös gondolatának eredménye, magyarság központú és keresztény erkölcsű. Számomra ez egy csodálatos lehetőség volt és teljesen más szellemű, mint amit eddig megtapasztalhattam az általános iskolától a műszaki egyetemig sok éves tanulmányaim alatt, és több mint 4 évtizedes középiskolai tanári pályám alatt. Nagy műveltség és mély hit jellemezte tevékenységedet. Ez egy olyan pluszt adott a környezetnek és nekem is, mely magával ragadott. Nemcsak ahhoz értettél, hogy felfedezd az emberekben lévő lehetőséget, hanem ahhoz is, hogy kihozd belőlük a maximumot. Egyszer azt mondtad nekem az egyik magyarságtudományi napon „hiánypótlók az előadásaim”. Ez szárnyakat adott a további

munkámhoz. Valójában a MBE- ben töltött idő és magyarsággal foglalkozó előadásokra való felkészülés az én életemben jelentett „hiánypótlást”, hiszen olyan témákkal foglalkozhattam, amivel eddig nem foglalkoztam, viszont nagyon érdekelt. Hálásan köszönöm a lehetőséget, a dicséretet és azt a szemléletmódot, amit megismerhettem általad. Mindig korodat meghazudtoló lendülettel végeztél a munkád a MBE-ben és a magánéletedbe. Aztán váratlanul 2019 végén testi erőd csökkenni kezdett, fantasztikus szellemi erőd töretlen maradt. Hol jobban, hol kevésbé jobban voltál fizikailag, de a munkát folytattad. Először a házi orvoshoz, majd a kórházba kísértelek, mert állapotod nem javult. 2020. februárba megjött leányod Sabina és gondoskodásának köszönhetően állapotod sokat javult. Ketten fejeztétek be utolsó könyvedet mely Szent Katalin életéről szólt. Ebben a szép könyvben az én rodoszi képeim is helyet kaptak. Az utolsó Karácsonyodon még a konyhában is tevékenykedtél. Együtt köszöntöttük az újévet is. 2021-ben részt vettél magyarságtudományi napokon és záró vizsgákon. Ezt hatalmas lelkirodnek köszönhetően tetted, mert fizikai erőd egyre fogyott. Nem panaszkodtál. Türelemmel viselted a fájdalmakat. 2021. augusztus 20-án már ágyhoz kötött a betegség és nem tudtad személyesen átvenni a köztársasági elnöktől az életműved elismerését jelentő állami elismerést, a lovagkeresztet. Melyet szeptember 2-án egy bensőséges házi ünnepség keretén belül adott át neked Miskolc város polgármestere. Körül vettek, családtagjaid, munkatársaid, volt tanítványaid és tisztelőid. Népes kis csapat voltunk. Két nap múlva délután úgy éreztem, hogy át kell mennem hozzátok. Még pár szót váltottunk, de már nagyon gyenge volt a hangod. Ott voltam gyermekeiddel, amikor eltávoztál ebből a világból és átköltöztél az égi hazába. Végezetül csak annyit szeretnék írni neked drága Ágnes, hogy a magot elvetted, igyekszünk a te szellemedben végezni a munkánkat, magyarság központú és keresztény szellemben.

Miskolc, 2021. november 11.

Hálás köszönettel:

Adrienn

BENEDEK ATTILA

Szomorú szívű vég-tisztesség-tévő gyászolók !

A mulandóság fájdalmas valóságával szembesül a gyászoló ember, amikor valakit elveszít, amikor a szeretett családtag testi mivoltában kilép a fizikai térből és a földi időből, hogy lelke szabadon szárnyaljon.

Minden ember egyszeri, és megismételhetetlen csoda, S íme, ...most egy ilyen csodának, egy szerető gyermeknek, barátnak és tisztelőjének a földi élete, 89. esztendejében bevégeződött.

Mert...:

„Eljön mindenkinek a pillanat,
Mikor az ember egészen egyedül marad,
Mikor mellette senki, semmi más,
És nem segít sem átok, sem sírás.

Az élet távol, a halál közel,
Vétket..., balgaságot semmi sem főd el,
Mikor az ember, az **Írás szerint**
Megméretik és megítéltetik.

Eltűnnek a boldog káprázatok,
Minden, mi az életnek színt adott.
Kialszik a remények csillaga,
S a lélek van a pusztában, ...**maga.**”

*Mert micsoda az ember? Egy marék por és hamu, mely visszatér a földbe, mint por a porba, melyből vétetett? ...Kifejezhetetlenül sokkal több...
az ember!*

*S ha az ember földi részére nézve mulandó is, maroknyi por és hamu, s ezt hirdeti könyörtelenül egy híres mauzóleum tömör felirata: **Voltunk, mint ti, ...lesztek mint mi, ...por és hamu.***

És vajon hová távozik a lélek? Hová lesz mindaz, ami élt, ami mosolyt, vagy szomorúságot csalt az arcunkra, ami mozgatta

gondolatainkat, aki szeretettel tanítva hevítette érzelmeinket?
Hová lett az **Ő** élete?

Amíg fiatalok és erősek vagyunk, nem gondolunk arra, hogy napjaink múlásával magunk is egyre közelebb kerülünk az elmúláshoz. Lépteink egyre lassúbbak, szavunk egyre csendesebb lesz.

Míg egy napon, eljön az utolsó óra, szívünk végsőt dobban, elillan a lélek, elcsendesedik a test, és a harsány élet elnémul örökre.

Szeptember 4-én **Dr. Gyárfás Ágnes számára jött el az óra**, és elnémulásával mérhetetlen fájdalmat okozott azoknak, akik szerették őt, akik dolgos tevékeny életében mellette voltak, akik tőle kapták a **szeretet**, és akik támaszai voltak, amikor neki volt szüksége segítségre.

Mert az **Ő** szíve dobogása és csendes figyelő jelenléte megszűnt dobogni, és amikor itt állunk e fájó búcsúztatón, nehéz szavakat találni a lélek mélyén felgyülemlett érzések kifejezésére.

Nehéz szavakat találni, mert a halál közeledtét érző ember fájdalommal jut eszünkbe:

„Most..., iramló napjaimnak
Egyre gyorsuló röptét érzem,
Hosszú álmatlan éjszakákon
Lekottázom a szívverésem.
Talán azért, mert ráijedtem,
Mily semmi az emberélet!

Még ne lökj a mélybe, hol a semmi
Hallgat süket, vak homályban.
Ó, add, hogy még a holnap
Fölkelő napját megcsodáljam...”

De neki már nincs ma, és nincs holnap, csak **örökkévalóság van**, és nekünk, akik itt maradtunk, csak az emléke marad, amit szívünkbe zárva megőrözünk róla.

Tisztelt gyászolók!

Mi, akik eljöttünk ide, a **Bölcsész egyesületbe** és a gyászolók fájdalmát szeretnénk enyhíteni részvételünkkel.

Együttérzéssel vesszük tudomásul a megmásíthatatlan és végérvényes tényt, hogy Ő eltávozott e földi létből.

Most csendesen emlékezzünk az eltávozottra, emlékezzünk arra, ki is volt Ő, amíg volt, mit tett, tanított amíg itt volt közöttünk, és hogy hiányozni fog azoknak, akik szerették Őt.

Dr. Gyárfás Ágnes sokszor küzdelmes, de szép nagyívű lelki szellemi magyar életet élt.

Életéhez, munkájához, mindig A Mindenhatót és az Angyalok, Tündérek sugalló segítségét kérte, és meghallgatta őket. Angyalok és sugalmazó jótékony szellemek között élt,

„Sok minden volt Ő egy személyben, Elképzelni sem tudod. De most elfáradt, és eltávozott. Az életből kilépett, de szívünkől soha, Mert mindörökké Ő maradt a megfejthetetlen csoda.”

*Benedek Attila és Dr. Gyárfás Ágnes
Magyar Országos Levéltár Budai vár (2015.03.21.)*

SZÁNTÓ MÁRIA

Gyárfás Ágnes emléke bennem

Amikor először meghallottam beszélni Őt egy pálosokról készült filmben, azonnal felfigyeltem a rendkívüli mondanivalójára és annak hitelességére. Ekkor kezdődött, mert mint egy villámcsapás ért a gondolat: tudni akarok mindent, amit ő tud! Fantasztikus felfedezés volt számomra, hogy nemcsak könyvei vannak, hanem iskolája is – még aznap beiratkoztam. Így lettem lelkes hallgatója a Miskolci Bölcsész Egyesületnek. Óriási hatással volt rám az itt összeállított tananyag, az előadók nagy tudása – tulajdonképpen mindegyikük kiválóság a saját területén. Élmény volt minden péntek, amit Miskolcon töltöttem, nem utolsó sorban azért is, mert a hallgatói közösség, ahová beleszóppentem kedvesen fogadott.

Hihetetlen ajándék az életemben ez az év, amit kényszerből munka nélkül, másik oldalról meg örömmel, tanulással töltöttem. Annyi minden merült föl az elmúlt években, ami foglalkoztatott, aminek utána akartam nézni, itt egészen hihetetlen módon tárult fel ez a világ: a magyar lélektani irodalomtól a szakrális művészetig, valamint az emberekkel való empátia szerteágazó tudománya. Idegenvezetői munkám során immár nélkülözhetetlenül beépítésre kerülő információk halmazához jutottam, olyan aspektusokból és olyan terjedelemben, ahogy sehol nem tanítják a világon! Ezt jelenti számomra az MBE, Ági iskolája.

Volt mégis minden alkalommal egy csöpp szomorúság is bennem, ahogy az idő múlásával gyengülni láttam Ágit. A szeme fénye, a lelkesedése ahogyan átadta tudását, ahogyan túllépett a betegségéből fakadó nehézségeken bámulatos volt. Kerek egész mondatokban, pontosan, határozott élel fejezte ki magát és élvezettel hallgattuk mindannyian. Hihetetlen tudást halmozott fel, örömmel adta át nekünk, mint mesében a tündérek a gyémánt minőséget. Igen, ez az ő szinonimája: olyan tiszta és értékes volt a bölcsélet, amit tudott és tanított, mint a tündérek ajándéka. Bennem emléke egy életre

összeforrt a mesékkal. A mesék már a miskolci oktatás előtt is foglalkoztattak, elemzéseimhez foghatót soha nem hallottam. Ebből írtam meg a szakdolgozatomat. Ilyen jó érzéssel még sose vizsgáztam, és ami Ági értékelését illeti, meghatott. Az az ember, akinek a tudását a legnagyobbra tartom, olyan elismerő szavakkal méltatott, mint senki. Phs fokozatban részesített és rám bízta a magyar népmesék ügyét. Amikor utoljára láttam a Magyar Érdemrend lovagkeresztje kitüntetés ünnepélyes átadásakor mennyire boldog volt! Ilyennek őrzöm emlékét és tiszta, bölcs gondolatait.

Szántó Mária
Budapest, 2021. nov 25.

Szántó Mária, NT. Kovács Imre, Kékes Zsuzsa,
Pálné Dr. Conty P. Magdolna
Összegző vizsga

VARSÁNYI FERENC

Gondolatai a Miskolci Bölcsész Egyesület sorsáról

Ha valaki 1990-ben azt mondja nekem, a Miskolci Bölcsész Egyesület 25 év elteltével még mindig csak egyesületként fog vegetálni, bizonyára elmeorvoshoz tanácsolom, de legalábbis súlyos pesszimizmussal vádolom meg. És lám, a károgóknak lenne most mégis igazuk. **Egyszerűen hihetetlen, hogy ez az úttörő jelentőségű intézmény, amely az országban elsőként ötvözte a humán tudományokat naprakész szakmai képzéssel és magyarságtudománnyal, megrekedt ebben a formában. Túlzás nélkül állíthatjuk ugyanis, hogy programja évtizedekkel előzte meg korát.** Alapítói, Dr. Gyárfás Ágnessel az élen, nagyon jól látták, hogy a szocializmusba beletunnyadt, állandó büntudatba és gyökértelenség-érzésbe kényszerített magyarság egyetlen esélye a felemelkedésre, ha az ókori mesterek nyomdokain haladva, saját valódi múltját felfedezve és felvállalva kezd új életet egy új társadalmi rendszerben.

Sovány vigasz, hogy olyan szempontok és érdekek gáncsolták el az MBE ügyét, amelyek ellen a lehetetlennel volt határos hatékonyan fellépni. Tudjuk, hogy az akkori Nehézipari Műszaki Egyetem vezetése olyan kapcsolatokkal és főleg infrastruktúrával rendelkezett, amely lehetővé tette egy bölcsészkar sietős beindítását annak dacára, hogy az MBE már akkor több szemeszter óta sikeresen működtette a sajátját. S amikor azt mondom, sikeresen, akkor arra az 1800 diákra gondolok, akik például az 1990/91-es tanévben látogatták az Egyesület előadásait – amelyeket egyébként ugyanazok a tanárok és professzorok tartottak, akik a budapesti ELTÉ-n vagy éppenséggel az akkor már Miskolci Egyetem Bölcsészkarán tanítottak. S jóllehet ezek az oktatók szabad kezet kaptak, ugyanazt az anyagot adták le, mint főállású munkahelyeiken. Nos, még mindig rossz szájjal gondolok ezekre a "főállású munkahelyekre", mivel ezek léte is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy történetünk nem lett sikertörténet. Az akkori Oktatási Törvény előírta ugyanis, hogy a tudományos fokozattal rendelkező, főállású

oktatók aránya legalább 50%-a legyen az oktatói létszámnak minden felsőoktatási intézményen belül. Ennek legnagyobb akadálya pedig mi más lett volna, mint a pénz... A tudományos fokozatot meg kell fizetni, és pénzbe kerül – nem is kevésbe – az utazás, szállás, étkezés is. Az MBE soha nem volt költségvetési intézmény, és csak egyetlen esetben kapott némi alamizsnát az Oktatási Minisztériumtól, ezen kívül működésének minden forintját önmagának kellett kigazdálkodnia. Jól jelzi a hatalom hozzáállását, hogy Kupa Mihály akkori pénzügyminiszter a miskolci Iparkamarába tett látogatásán a fülem hallatára nevezte "gittegyletnek" a Bölcsész Egyesületet, majd egy flegma legyintéssel kísérve még hozzátette: "adtunk nekik is valamit, hogy befogjuk a szájukat".

Az MBE története szomorú, kis magyar dráma, amelyet az élet írt. Helyszíne egy csonka, Trabant-szagú ország, ideje pedig a "tavárisi konyec" időszaka, amikor meglehetősen naivitással engedték át magunkat a hirtelen ránk szakadó szabadság mámorító érzésének. Akkor minden lehetséges volt, ami korábban nem; a KISZ-gyűléseken és május elsejei virslin nevelkedett nép végre valódi bizakodással tekintett a jövőbe, és egyelőre semmit nem érzett az országban rákos sejtekként elburjánzó elvtársi és nem elvtársi, na meg külföldi maffiák egyre keményebb szorításából. Emlékszem, milyen lelkesen jártam én is a Felvidék gimnáziumait az MBE szlovákra fordított programjával, hogy hallgatókat toborozzak arról a tájról is. Ez volt az az időszak, amikor tenni kellett, amikor létre kellett hozni valami újat és amikor sokan még úgy hitték, ezután már minden jó lesz.

Nem lett. Sokaknak egész biztosan nem. Sorozatban buktak ki a csontvázak a szekrényből, és ennyi idő távlatából visszatekintve kisebb csodának tűnik, hogy

Magyarország túlélte a 90-es éveket. A Bölcsész Egyesület Egyetemének megalapítása éppen

ebben az időszakban ezért amilyen nagyszerű, legalább annyira kockázatos ötlet volt. Központi források híján egy teljes átrendeződés alatt álló társadalomban tandíjat kérni – nos, ez több volt, mint szokatlan, de működött. Persze nem magyar lenne a történet, ha menet közben ki nem derült volna, hogy az ezekből a tandíjakból befolyó összegek hosszú távon nem képesek fedezni a működési költségeket. Az állandóan változó jogszabályi környezet egyáltalán nem könnyítette meg az MBE helyzetét, és már előre látható volt, hogy az Oktatási Törvény oktatói arányokra vonatkozó rendelkezéseit képtelenség lesz teljesíteni. Róka-fogta-csuka helyzet állt elő: pénz híján nem sikerült kellő számú, megfelelő tudományos fokozattal rendelkező oktatót Miskolcra csábítani, ezért pedig az MBE nem kapta meg az akkreditációt – amelynek hiányában nem számíthatott állami támogatásra sem, amiből fizethette volna ezeket a tanárokat. Az akadozó bérkifizetések és egyes professzorok kiemelkedő díjazása a tanárok között is ellentéteket szültek. Az ilyesmi mindig kiderül, s noha azok kapták a megkülönböztetett óradíjakat, akik érdemben tenni tudtak (volna) az MBE elismertetéséért, a "mellőzött" tanárok kezdtek másfelé kacsintgatni. Az igazság kedvéért hozzá kell tenni, hogy az oktatók döntő többsége a gazdasági nehézségek ellenére sem akart a hallgatókon bosszút állni, s csak elvétve akadott olyan, aki elmaradt bérének kifizetéséig megtagadta a számonkérést (amit persze a diákok annyira nem nehezményeztek.) Emellett egyre erősödött a diákság bizonyos részének ellenállása a klasszikus tantárgyak (ógörög, latin, művészet-történet, stb.) túlsúlya miatt, amely egy hallgatói sztrájkban csúcsonodott ki 1992-ben. A tiltakozók olyan képzést követeltek, amely nagyobb hangsúlyt fektet a szakmai tárgyak, például az idegen nyelvek vagy a pszichológia oktatására. A diákok követeléseit az Egyetemi Tanács elutasította, a tiltakozás pedig nem kis részben a diákvezérek tárgyalástechnikai tapasztalatlansága miatt néhány nap alatt kudarcba is fulladt. Az ellenérdekek túlsúlya és a forráshiány azonban mégis csak kettő azon okok sorában, amelyek megakadályozták, hogy a mese vidáman érjen véget. Számos mendemonda keringett az Egyesület vezetésének rugalmatlanságáról, és hogy egy kicsivel több

diplomáciai érzékkel már megszerezhető lett volna az áhított akkreditáció. Ahogy mondani szokták, ezeket sem megerősíteni, sem cáfolni nem tudom; mindazonáltal a magyar politikai fertőt ismerve nem elképzelhetetlen, hogy bizonyos illetékesek olyan háttéralkukat próbáltak ezért cserébe kicsikarni, amelybe Gyárfás Ágnesék nem tudtak vagy nem voltak hajlandók belemenni.

Nem szeretnék paranoiás színben feltűnni, de úgy érzem, a magyar hagyományok és kultúra ápolásának felvállalása sem tett jót az ügynek. Persze egy olyan országban, ahol még ma, 2016-ban is a Hundorfer-féle finnugor mesével kábítják az iskolásokat, és egy keresztény egyetemen minden tiltakozás ellenére kötelező tantárgy lehet a holokauszt, nem is nagyon lehetett-lehet másra számítani. Pedig, ha másért nem, már csak a magyarságtudomány területén tanúsított elszántsága és az abban elért eredményei okán is régen el kellett volna nyernie az akkreditációt ennek az intézménynek.

Akkreditációt megszerezni egyébként egy dolog; azt újra és újra meg is kell hosszabbítani. Csakhogy állami támogatás továbbra sem érkezik, a hallgatói létszám drasztikusan lecsökkent, miközben a FAT (Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal) általi engedélyeztetési eljárás díja 400 ezer forint, amelyért cserébe előfordulhat, hogy csak néhány hónapra szóló engedélyt kap a pályázó intézmény. Azután lehet kezdeni az egészet előlről, és akkor még meg sem említettük a pályázatíró munkadíját, a munkaügyi központ regisztrációs díját és egyéb költségeket. A fentiekből mostanra már bizonyára kiderült, hogy én is személyesen érintett vagyok ebben a történetben. 1994-ben végeztem angol nyelvtanárként az MBE Nagy Lajos Király Egyetemén és erre büszke is vagyok, hiszen amellett, hogy olyan nevek fordultak meg nálunk, mint Popper Péter, Szabó Árpád vagy Töttössy Csaba, a szakmai tanárok háromnegyede angol anyanyelvű volt! Nem volt más főiskola vagy egyetem az országban, amely akkor ilyen színvonalat tudott volna biztosítani. A 90-es években az MBE angol szakára jární annyit ért, mintha külföldön tanult volna az ember. Aki ismeri az élő és az iskolai angol

nyelv közötti különbséget, annak nem kell többet mondanom.

Igen, annak idején azt ígérték nekünk, elismerik majd mindenhol a végzettségünket. Igen, évekig vártuk, hogy megérkezzen a döntés. MDF, Fidesz, MSZP kormányok jöttek-mentek - eredménytelenül. Vannak, akik becsapva érzik magukat és vannak, akiket már nem érdekel az egész. Én mindennek ellenére is hálás vagyok Gyárfás Ágnesnek – ahogy mi hívtuk: Ági néninek – azokért az évekért. Nem volt ugyanis kötelező senkinek sem oda menni, sem ott maradni. Aki úgy döntött, marad (mint jómagam is), az önként vállalta a következményeket. Nincs hát kinek kire haragudnia.

Azért hoztam létre ezt az oldalt, mert szeretném, ha mindenki, akinek a Miskolci Bölcsész Egyesület Nagy Lajos Király Magánegyetemén megszerzett tudás jelent valamit, csatlakozna ehhez a körhöz. Szeretném tudni, ki hová jutott az itt szerzett képesítéssel és 25 év távlatából hogyan értékeli az ott eltöltött időt. Szívesen látok bármilyen véleményt, ötletet, javaslatot, amellyel lendíthetünk az ügyön. Soron következő tervem pedig egy aláírás-gyűjtés annak érdekében, hogy Balogh Zoltán minisztériuma végre ismerje el a Miskolci Bölcsész Egyesületet annak, ami: Egyetemnek. Varsányi Ferenc

Dr. Gyárfás Ágnes Testemóniuma válaszaként

Dr. Gyárfás Ágnes Írta:

Drága Ferikém, köszönöm, hogy foglalkozol az Alma Máterrel, munkádra kívánom Isten áldását! - csak arra kérlek, hogy Kupa Mihály titulását igazítsad ki, mert ő nem oktatási miniszter volt, azt hiszem pénzügyminiszter.(javítva) - Az anyagi oldalát is tisztázom előtted: Az akkreditációinkat megírtuk, ezt Andrásfalvy Bertalan elfogadta, de a minisztérium írásban közölte, hogy ez az akkreditáció csak akkor léphet életbe, ha egy évig a tanári kar 60 %-át fő állásban foglalkoztatjuk. Ez az egy év elvitte minden megtakarította pénzünket és családi vagyonunkat is. Ez alatt az év alatt az oktatási minisztérium rendelkezésére két liberális szellemű tanár átjárt a műszaki egyetemről az egyesülethez és lázította a diákokat. Egy napon levelet kaptam az egyetem rektorától,

Dr. Kabdebó Lórándtól, hogy megalapították a bölcsészkart és a mi hallgatóinkat viszik át tanulóknak. Három évfolyamot vittek át. Ezek egy része visszazállingózott. Ezért muszáj volt folytatni az oktatást, mert velük szerződésünk volt, mint minden diákkal, és a szerződést be kell tartani. A hallgatók tudták, hogy én etikátlan sohasem leszek. - Írtam a minisztériumnak egy levelet, hogy a műszaki egyetemen három évfolyamot indítanak a hallgatóinkból és kértem minden hallgató után az u.n fejpénzt. A minisztériumból tájékoztattak, hogy a fejpénzt már kifizették a műszaki egyetemnek. Ettől kezdve a médiumot felhasználva törekedtek a lejáratásunkra. Egy másik oldalát is nézzük meg a történetnek: Hivatalos úton a minisztérium kiküldötteként érkezett egy Amerikai egyetem tanára hozzánk, akivel megbeszéltük, hogy az ő amerikai egyeteme befogadja az intézményünket és biztosítja a működést. Röviddel azután, hogy megállapodtunk vele és az amerikai anyaintézménnyel, az egyetemi tanár szomorúan közölte, hogy valami "ismeretlen hatalom" közbelépett, nem kötheti meg a megállapodást az egyetem, őt pedig az állásából is kirúgták. Az összekötő személyek a lányom és a vöm voltak, ebben a számunkra jövőt ígérő kapcsolatban. Csak megemlítem, hogy az alapítólevelünket Németh Miklós miniszterelnöktől kaptuk, tehát soha nem működünk törvénytelenül. Az járt el törvénytelenül, aki Magyarországon a jogfolytonosságot megtagadta. -- Nagyon sokszor gondolok Rád Ferikém, testvéreidre, szüleidre, az egész családotra, kísérje életedet szeretetem és köszönetem.

Ági néni

Dr. Gyárfás Ágnes

MEDNYÁNSZKYNÉ SZALAY JUDIT ÉS MEDNYÁNSZKY MIKLÓS

Kedves Ágnes!

Mednyánszkné Szalay Judit és Dr. Gyárfás Ágnes

Hogyan is nevezhetnénk? Barátnak, vezetőnek, mesternek, utat mutatónak, a bölcsélet hordozójának, hitben, kitartásban példaadóknak ...?

A múlt annyi emléke rajzik fel bennünk: az emlékezetes, élményekkel teli kirándulások, csillogó szemed, lelkesedésed szeretett témáid előadásakor, a közösséget összetartó erőd, meselemzéseid, kötetlen beszélgetéseink Így vagyunk a szellemi hatásoddal is, mely kisebb-nagyobb körökben folytatja útját a Kárpát medencében és azon túl is szerte a világban. Tanításod, személyes példád él tanítványaidban, barátaidban, rokonaidban és szerintünk mindenki, akivel csak találkoztál, és reméljük, hogy a késői nemzedékben is.

Tudósként, az emberiség érdekében nagyon sokat virrasztottál, dolgoztad át az éjszakát, s a

feltárt ismeretek, összefüggések, könyveid világító toronnyá váltak (ős) műveltségünk megismerésében.

Minden szép dolog, amit tettél egy világnyi szépséget hagyott bennünk, amiből építkezhetünk folyamatosan.

Vigyázunk emlékedre, hogy életed tanulságaiból bátorítást, erőt, gondolatokat merítsünk saját életünkre vonatkozóan.

Nagyon megtetszett az inuit eszkimók tudása, akik szerint a csillagok lyukak az égen. Valahányszor látjuk, hogy szertetteink átragyognak rajtuk, tudhatjuk, hogy boldogok.

Te is ragyogó, fényes csillag vagy nekünk.

Mednyánszky Miklós és Judit

Mednyánszkné Szalay Judit és Mednyánszky Miklós

DR. RÉVÉSZ PÉTER
University of Nebraska-Lincoln

Gyárfás Ágnes emlékére

Dr. Gyárfás Ágnes online oktatást tart

Szomorúan vettem a bejelentést, hogy Gyárfás Ági néni eltávozott a földi életből. Nagyon örültem, hogy utolsó éveiben megismerhettem. Nem csak nagyon mély tudású és gondolkodású ember volt, hanem egyben olyan, aki képes volt nehéz időkben meggyőződése szerint harcolni a nem népszerű dolgokért is. Azon kevesek közé tartozott, akik életben tartották a szerteágazó magyar őstörténetnek a sumérokhoz vezető szálát, sőt új fordításokat is adott a legősibb sumér pecséthengerekről [1]. Sajnos a sumér-magyar rokonság általános

elfogadottságát már nem érthette meg, de a kutatás sokat haladt előre ebben az évben is.

Szívében és gondolkodásában nyitott volt, el tudott fogadni új eredményeket a magyar nyelv és őstörténet kutatása terén. Hálásan emlékszem, hogy milyen szeretettel hívott meg már 2018 nyarán egy előadásra a Miskolci Bölcsész Egyesületnél, pedig akkor még újdonságnak számított a magyar-minőszi nyelvrokonság bizonyítása a minőszi lineáris A írás megfejtése alapján, és még sokan hitetlenkedtek az eredménnyel kapcsolatban [2]. Később is támogatta a kutatásomat, és a Budapesten megrendezett *Magyar Írás — Magyar Nyelv* konferencián már újabb eredményeket is előadhattam [3] az archeogenetikára [4] és a művészettörténetre [5] alapozva.

Gyárfás Ágnes vonzotta a fiatalokat, és ezért sok tanítványa szeretettel emlékszik rá. Nagyon örültem, hogy idén már a lányom, Révész Klára is tarthatott egy meghívott előadást az egyik konferencián. Lányom nagyon örült a meghívásnak, és ő is szeretettel emlékszik Ági nénire. Korábban is van emléke róla, hiszen a családban együtt olvastuk Gyárfás Ágnes szép népmesei elemzéseit, amik itt távolról, Nebraskából is felkeltették lányom kíváncsiságát a magyar kultúra iránt. Gyárfás Ágnest rokonléleknek érzem abban, hogy tisztelettel és hűen próbált

fordítani régi írásokat. Szerintem sok dolgot helyesen ismert fel, bár most nem feladatom a szakmai elbírálás. Helyette inkább azt a közös lelkületet szeretném hangsúlyozni, hogy őseink és távoli rokonaink tisztelete és kutatása, nem csak egy választható feladat, hanem kötelesség. Elmondható, hogy az utóbbi években a nálunk is felgyorsult, egyre gyakoribb gyász hírek még inkább ezt a ténytet nyomatékosítják. Ennek szellemében, a gondolataimat és érzéseimet szeretném kifejezni egy verssel, ami már a minószi kutatásaim alatt megfogant bennem, de most sikerült leírnom.

Minószi sír

*A halott nem beszél.
Génjei is némák.
Cserepeit hiába nézed,
Azok se szólnak hozzád.*

*Gének keverednek,
Kultúrák nyomai vesznek.
Szavaid elfújta a szél.
Kinek, hogy tetszik annak vél.*

*Bölcsességed őrizvén,
Marad már csak egy remény:
Kő és rovás megmarad—
Hát írd csak, és ne félj!*

*Az utókor megtalál.
Olvassák művedet.
Nem pénzt hagyta reánk,
Hanem hírnevet.*

Bibliográfia

1. Gyárfás, Á., *Tur-án népének nyelvén*, Miskolci Bölcsész Egyesület, 2004.
2. Revesz, P. Z., Establishing the West-Ugric language family with Minoan, Hattic and Hungarian by a decipherment of Linear A, *WSEAS Transactions on Information Science and Applications*, 14, 306-335, 2017.
3. Revesz, P. Z., Minószi-magyar művészeti és nyelvi kapcsolatok, *Magyar Írás — Magyar Nyelv konferencia*, Miskolci Bölcsész Egyesület, <https://www.youtube.com/watch?v=GRLonOLpSEU>, november 2019.
4. Revesz, P. Z., Minoan archaeogenetic data mining reveals Danube Basin and western Black Sea littoral origin, *International Journal of Biology and Biomedical Engineering*, 13, 108-120, 2019.
5. Revesz, P. Z., Art motif similarity measure analysis: Fertile Crescent, Old European, Scythian and Hungarian elements in Minoan culture, *WSEAS Transactions on Mathematics*, 18, 264-287, 2019.

Dr. Révész Péter

GAGYI BÍRÓ KATA

Emlékképeim

Dr. Gyárfás Ágnesre emlékezem. Hol volt, hol nem volt, mint a mesében. Erdélyi Körúton járt a 2000- és évek elején egy kis, finom lelkületű, aranyhajú Úrasszony. A Bölcséletek Nagy Asszonya, Dr. Gyárfás Ágnes, a Miskolci Bölcsész Egyesület Elnökasszonya.

Székely-Keresztúron, a Molnár István múzeum kiállító termében tartott igen értékes előadást. A terem jobb oldalán a régi vetett ágy megmaradt darabjai díszeltek, horgolt 'párnabütyökkel'. Mondanivalójukról beszélt. Rövid hozzászólásom nagyon megérintette tiszta lelkét. Magához szólított és hívott - menjek velem. Közölte: beszélni szeretnék Veled. Hozzá léptem. Magamhoz vettem saját kezűleg készített varrottasaimból, valamint az asszonyi fejdíszek és a leányok pártáinak szakleírását és a szakrajzait.

Szeretettel mutattam be, mint édesanya kedves gyermekeit. A minták szerkezetét: alsó,

felső mesterkét, középen a fő-mintát, melyről az elnevezését kapta.

Nagyon tetszettek neki a kockás tulipánok, valamint a koronás madárkák, melyeket ablakozással, bogárhátú, lapos öltéselemekkel varrtam. Ezeket mind Asszony-elődjeimtől tanultam, amikor a székelyudvarhelyi Tanító Képzőbe jártam. Az idő nagyon gyorsan telt. Nem akart elengedni. Másnap, míg munkában voltam bement a Gyárfás - kertbe. Látogatást tett az Ősi Gyárfás kúriában.

A kertben megállt a legendás körtefánál, valamint tisztelgett a Gyárfás - sírkertben Ősei előtt.

Elbúcsúztunk. Hívott a Család, a munka, melyek kicsit elválasztottak bennünket egymástól. Közben sokat gondoltunk egymásra és szüntelen imádkoztunk.

Érdekes – Mindig erősebbnek éreztem magam, amikor a szép régi székely varrottas mintákat, szöttes mintákat gyűjtöttem. Mindig éberem tartott. Éreztem az Ősök jelenlétét az életemben.

Egyszer csodálatos dolog történt. Osváth Ilona a keresztszemes kézimunkáit hozta el Székely-Keresztúrra. Hírt hozott Ágnesről és egy könyvet. És olyan Boldog voltam. Telefonon felhívott és meghívott a Miskolci Bölcsész Egyesület Ősmagyarkutató Fórumára Miskolcra, a Diósgyőri Vár mellett lévő akkori székházukba. Nagyon örvendtünk a találkozásnak. Akkor ismerhettem meg kedves Családját és a Bölcsészeket. Évi rendszerességgel vettem részt a Fórumon. Miután megtartottam az előadásaimat, mindig nagy szeretettel, örömmel gratulált. Magához ölelt. Otthonába vitt, hogy együtt lehessünk. Kirándulni mentünk. Közben mind lelkesen magyarázott. Mindig Boldog voltam, amikor vele lehettem és kedves Családjával. Értékes, szép napokat töltöttünk együtt. Egy beszélgetés alkalmával azt vettem észre, hogy Ágnesnek az arcán gyönyörűség, szép tulipán ver barázdát. Soha nem láttam ilyet, addig. Elgondoltam – Istenem! Királynő,

Hercegnő. Úr-Asszony vagy talán a mesék csodálatos Tündérr királykisasszonya, vagy maga a szépséges Tündér Ilona? Itt van közöttünk és nekünk, felfoghatatlan. Ő ilyen csodálatos volt. Egyszerűen, érthetően beszélt a pecséthengerekről, a magyarság ősiségének kultúrájáról, és mindenről, mindenről – hatalmas volt a tudása, ismerettára. Kíváncsian és érdeklődéssel hallgattam mindig. Szabina írta, hogy Édesanyja nagybeteg. Nagyon fájt nekem. Elszakított a határ és a távolság. Isten közelségében és a mindennapi imában sokszor együtt voltunk. Szabinát szeretete hazahozta a nagy messzeségből, hogy Józsikával együtt valamit enyhíteni tudjanak drága Édesanyjuk fájdalmain. Szabinára hárult az otthon minden gondja - baja és a Bölcsészet is.

2021 augusztusában ott voltam velük. Nagyon vágytam a találkozásra. Ágnes várt. Még várt. Már útra készen voltam Székely-Keresztúron, amikor egy különleges érzés érintett meg. A lélekajtómon kopogott egy hang: Kata! Menj be a Gyárfás - kertbe!

Besétáltam, megálltam a kúria előtt, aztán a Petőfi - körtefánál és hagytam, hogy tovább vigyen az Isten. Közben gyönyörködtem a szép rózsákban. Hát, egyszer csak a kert jobb oldalán egy nagy fa alatt vagyok. Nem tudtam miért. A zöld fűszálak között apró kis piros vadcsereznyék szólították meg a figyelmem: szedjél engem. Szedtem egy markocskával. Kompótot készítettem belőlük Ágnesnek. Ez volt a mesebeli kompót. Az Ősök ajándéka. A

Szülőföldjének ölelése. Ágnes emlékezett is a nagy vadcsereznye fára a Gyárfás kertben. Boldogan eszegette a kis cseresznyéket. Azt kívánta.

Az Ősök szeretete itt él közöttünk. Ott van a varrottásokban, szőttesekben, és mindenben, ami magyar, ami szép.

Már nagyon beteg volt, de a Bölcsészetet nem hagyta magára, sem a Családját. Még augusztusban is ott volt a Fórumon. Aktívan. A Családban minden napot nagy szeretetben töltöttünk - Szabina mindenről kiválóan gondoskodott Józsika minden nap partitúrájával, zongorajátékával kedveskedett. Esténként szépirodalmi művekből olvasott fel. Közben

aktívan vettünk részt a Fórum munkálataiban. Majd végül csak el kellett búcsúznunk. Hazajöttem. Minden nap imádkoztam. Szüntelenül...

Egyszer csak jött a levél Amerikából Tibold Lászlótól: Elhagyott minket Ágnes. Nagyon fájt. De megértettem - vége a nagy szenvedésnek. Szabina mindig írt. A temetés pontos időpontján bementem a Gyárfás - sírkertbe 4 szál fehér rózsával, leróni a kegyeletem. Itthon vettem észre a fényképen, hogy a Sírkert fölött az égbolton egy Angyal jelent meg nyújtva a kezét egy másik Angyalnak. És éreztem a Gyárfások, az ŐSÖK szeretetét. AZT A SZERETETET, MELY ITT VAN KÖZÖTTÜNK ÉS SOHA EL NEM MÚLIK, HANEM ÖRÖKKÉ ÉL.

Ő most az Égi vizeken halad, azon a sárkánybárkán, melyen őseink ereszkedtek le a csillagok közül e földre.

Isten áldjon, Boldogasszonyunk óvjon Drága Ágnes, s mi itt e földi világban vigyázzuk tudásod gyöngyszemeit és óvjuk tanításaidat.

Gagyí Bíró Kata
Angyalok a Gyárfás sírkert felett

PHS TÓTH SÁNDOR

Emléke örökké bennem él.

Csillagok születnek, és hunynak ki az égen. Mi földi halandók ezt sokszor észre sem vesszük, pedig fölöttünk történik mindez. Ám a kozmikus birodalom az ember számára örök rejtély marad. Nem így a földi. Itt, ha egy fényes csillag kihunyt helyében sötét űr marad azokban, akik szerették, és tisztelték szívükbe zárták emlékét. Így ért minket is Gyárfás Ágnes halálhíre. Megszakadt egy élet, egy ősi gyökér, az általa úgy szeretett Életfa egyik tápláló fonala. Az Életfának bő termése számára csak a mennyek birodalmában ad ezentúl mannat. Mi viszont, akik még Isten kegyelméből itt maradtunk a földi világban táplálkozhatunk az elhalt által teremtett Életfa bőséges terméséből. *Gyárfás Ágnes életműve, munkássága hazaszeretete, példás tanító, és nevelő tudása, számomra örökös emlék marad.* Senkit nem hallottam még oly szépen szólni a Túr-án népének nyelvén, mint őt. Hittel, és ígével hirdette a Világmindenség ősnyelvét, a turáni ősnyelvet. Bevezetett a sumerológia titkaiba, az ősi írásjelek titokzatos birodalmába. Megismertük a sumér hősokeket, Galgamas és Enkidu barátságát, és közös kalandjaikat. Az Özönvíz legendás történéseit, Utnap Isten előadásában, a pecséthengerek elemzésében, és a Biblia lapjain. Előadásaiban szinte hallottuk a Világmindenség hangjait. A számára oly kedves Orion, és Szíriusz keringésének suttogó neszeit. A Sárkány csillagkép hullámzásait, amelyek a mesékben meg elevenedtek. A Kígyóemelő csillagkép tekergését, a Sas csillagkép röptét Mezopotámia fölött. Örök élmény marad az általa tanított Világegyetem képe, a csillagos égbolt bemutatása, a téridő forrása és működése. A csillagképek elemzése, a hozzájuk fűződő népmesék szívből jövő szeretetének átadása tanítványainak.

Elsőként tanította hazánkban a Magyarságtudományt, ami szívből jövő honszeretetének tiszta vizű forrása lett. Kiváló tudósokat, tanítókat hívott maga köré, hogy egy olyan nemzedék szülessen iskolájában, akik szeretik, és tisztelik hazájukat. Minden

tudásával, és erejével a Magyar Nemzet felemelkedését volt hivatott elősegíteni. Életfájának bőtermése lett a sok általa íródott, és kiadott irodalmi mű, számtalan publikáció. Tankönyvei a jövő nemzedék számára írt, olyan tudományos művek, amelyek felbecsülhetetlen eszmei értéket jelentenek a nemzet számára. Ezért is ismerte el állami kitüntetéssel munkásságát a Magyar Kormány.

Most így Advent idején, Karácsony ünnepe előtt különösen hiányzik személyisége, szeretete mindannyiunk számára. Hiszen az iskolájában ezek a fontos ünnepek nagy jelentőségűek voltak a közössége számára. Összejöttek tanítványai, barátai színe előtt, akiket mindig nagy szeretettel fogadott. Hitt az istenség állandó jelenlétében, és tudta, hogy a világ csak általunk válhat jóvá. Vártuk, és várjuk Mennyből az Angyalt, miközben karácsonyi álommal vagyunk tele. Emlékezetemben, ha rá gondolok a Szeretet Fénye csillan, és köszönetet mondok Istenemnek, hogy ismerhettem, és a tanítványa lehettem. Karácsony ünnepén, mikor múlóvá válik a sötétség, álljunk meg egy pillanatra, és mondjunk el egy imádságot tiszta lelkének emlékezetére.

Tóth Sándor

PhS Tóth Sándor és Dr. Gyárfás Ágnes

DR. HANKÓ ILDIKÓ

Drága Ágikám!

Az angyalok a karjaikban felrepítettek az égbe, az Úristen ítélőszéke elé. Aki olyan jó, és szeretetre méltó volt, mint Te, nem kétséges, hogy ezután örökre színről színre látja a Teremtőt. A családot, a barátaidat, a kollégáidat olyan szeretettel vetted körül, hogy mindannyian szívesen tartózkodtunk a közeledben. Ételedet, akármilyen egyszerű volt, néha csak egy kis zsíros kenyér, megosztottad velünk. Szinte minden alkalommal velem jött Emese unokám, aki csöndben hallgatta okos fejtegetéseidet a magyarságról, az ország szétszakításáról, a hazaszeretetről, a lehetséges szebb jövőről, amit sajnos már nem érhetél meg, de makacsul bíztál benne. A népmeséket, a népszokásokat, a népi humort úgy adtad elő az órákon, hogy azok életre szóló muníciót adtak identitásunk kiteljesedéséhez. Ezután fentről segített népedet, barátaidat és mindenkit, akit szerettél. Az utóbbiak mindig sokan voltak.

Drága Ágikám, utoljára még regölök Neked: „Adjon az Úristen békét és nyugalmat./ Teljesüljön földi vágyad, ahogy akartad./ Haj, regő rejtem, azt is megengedte az a nagy Úristen.”

Hankó Ildikó

Dr. Hankó Ildikó

HAMPÓ JÓZSEF

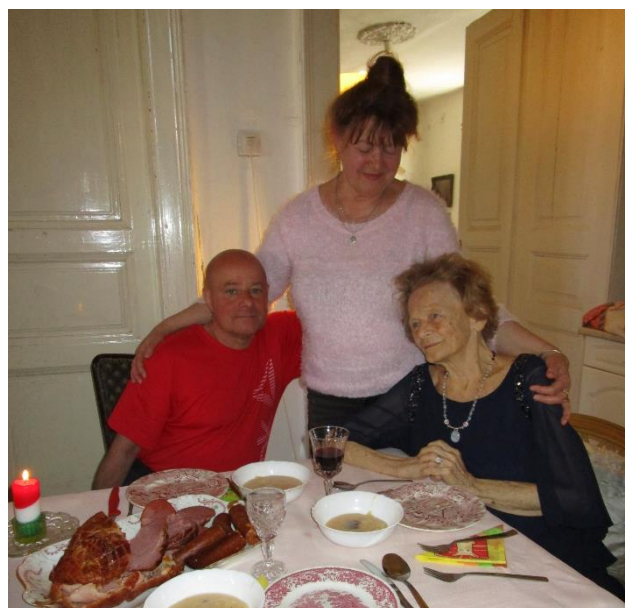
Istenem öleld át, az édesanyámat

Istenem! Öleld át az édesanyámat!
Harcokban elfáradt szelíd anygalkádat.
Ki elérte, mégis amire úgy vágyott!
Tudásával védve igaz Magyarorságot!
És az iskolánkért megvívott száz csatát!
Hányan elgáncsolták, de mindig talpra állt.
Hányszor gyötörtem őt, én gyarló esendő!
S hányszor megbocsájtott, gyermekét szerető!
Tudtunk szívből sírni, és szívből nevetni.
Jó és rossz napokkal, - de mindig szeretni!
Tudjuk jól; Véget ér ez a földi élet.
De az igaz ember ott fenn tovább élhet!
Nem hal az meg soha, akit úgy szerettek!
Velem van ő ébren, s miután lefekszek.
- Adj neki nyugodalmat, ott az örök fényben!
Legyen boldog Nálad, s szeretti körében!
Istenem! Őrizd őt, az édesanyámat!
Örökkön szerető derűs anygalkádat.

Hampó József
2021.IX.30.

Dr. Gyárfás Ágnes, Hampó József

Hampó József, Tibold Szabina, Dr. Gyárfás Ágnes

Dr. Gyárfás Ágnes, Hampó József és Mulci

Adventi előadás

MEGEMLÉKEZÉSEK

A

KÖZÖSSÉGI MÉDIÁBÓL

Kromek Pál:

Nem is tudom, mit mondjak. Dr. Gyárfás Ágnes nagyra becsültem törekvéseiért, ismereteiért, tudásáért. Felnéztem rá. Teljes szívemből fájdalmasan sajnálom. A nemzet újból egy igazi TUDÓS embert vesztett!
Szeretetből fakadó részvétem minden érintettnek.

A Bölcsészbe jártam magyarságtudományra és pszichológiára is. Nagyon szerettem édesanyádat. Most költöztem és kezembe akadt az Infáns Lacika könyve. Amikor kaptam tőle, akkor írtam neki ezt a verset,

Száll a mese, száll, mint egy szép madár.
Gyárfás Ágnes elengedte, mi szívünket megkereste, száll a mese, száll. Mi szívünket megkereste, mi szívünket melengette, lelkeinket felemelte. Szállj tovább, szállj, Világfáig meg ne állj. Szálljon tovább igaz mese, embereket megkeresve. S ahol a lélek hagyja had eressen rügyet magja. A rügyből majd zöld lomb fakad, s eljön hozzánk az új tavasz. Köszönet a szép meséért, köszönet a szeretetért. Szállj, szállj madár...

Hegyközi Gabriella

Drága Ágika! Igazán szeretlek! Nem a magam módján szeretlek, hanem igazán. Soha el nem múló tisztelettel, szeretettel gondolok mindig Rád. Példaképem vagy örökkön, aki az út menti kőben is meglátta az élet értelmét, aki a

magyarság szentségét ismerte, hirdette. Emléked legyen áldott örökre, szívemben él. ❤️🌹❤️

Nagyon-nagyon sajnálom. Vigasztaljon a tudat, hogy drága Édesanyád mindig hitt a magasabb szellemi valóságban, mint ahogyan tisztán látta az életnek értelmét is. Úgy élt, ahogyan gondolkodott, végtelen szeretetben, ősi tudással, népünk tanításával. Ő kivételesen bölcs ember volt. Tudom mindenben segítetted, mellette voltál, mindent megtettél, hogy jobban érezze magát élete alkonyán. Most olyan érzésed lehet, hogy ellopták az eget felüled, de ne légy szomorú, mert Édesanyád teljes életet élt, és biztosan haza érkezett. Nagyon sok szeretettel öllelek, a gyászodban Veled vagyok. ❤️🌹❤️

Nagyné Körek Katalin

Dr. Gyárfás Ágnes

Dr. Gyúrfás Ágnes

Olyan értékes ember mint Ági néni ritkán születik le a földre. De sok-sok léleknek adott tudást, jövőt személyiségével. Tóth Andrea "Az élet hosszú vagy rövid, mit számít, öröklét ha vár;

lent búcsúzunk, de fent megint találkozunk, ahol nincs halál." /Emily Bronte/ 🙏🏻👉🏻💖

😊 Ajándék volt élete. Köszönöm, köszönjük Sabina Édesanyád szeretetét! Julika és András.

Kovácsné Nagy Julika

Mennysorságban csendítének, az angyalok eljövénék- nyiss kaput angyal, nyujcs kezét Mária, hagy mehessek az ÚR szinelátására. ISTEN VELED, ÁGNES. Mindent köszönök.

Vincze Ildikó

Őszinte részvétem! Munkásságának felbecsülhetetlen értéke, öröksége itt maradt velünk. A mi felelősségünk, hogy az általa lerakott alapokat tovább építsük! Isten nyugosztaljon, drága Ági néni!

Trux Béla

Kedves Szabina! Édesanyád elvesztése miatt fogadd őszinte részvétem! A veszteség legjobban téged érint, de úgy érzem, hogy minden magyar embert veszteség ért. Édesanyád ismeretei és képességei messze meghaladták a mai kor "tudását". Örülök, hogy megérhette, hogy ezt hivatalosan is elismerjék magas szintű kitüntetésével. Sok erőt kívánok mindannak a folytatásához, amit örökségül rád hagyott. Szeretettel, Viki

Borbély Bacsó Viktória

*Kedves Ismeretlen,
Tibold Szabina!*

*Nem múló csodálattal sokat
gondoltam a mai, jeles napon is
a Tudós Ágnesre ~
a fáradhatatlan, mindig mosolygó,
lelkes,
de törékeny kis asszonykára ~ a
kedves Édesanyjára,
akit személyesen sajnos nem volt alkalmam
megismerni.*

*Valamelyes láthatatlan kapcsolat azért
előállhatott közöttünk
~ pár éve ~ a Hattyús pecséthenger
varázslata nyomán, amit
csak kései előadásaiból ismertem meg
... nagy öröömre.*

*Hang, Harang, Hattyú ... Hal - Hál
- Hul - Hol ... Élet s Halál ...*

Hála legyen érte Istennek !

*Amióta tudomást szereztem arról, hogy
Ágnes átlépett világunkból
az örökkévalóságba, jómagam bizony az Ő
erős és kedvező ' jelenlétét '
tapasztalom a saját életem minden-
napjaiban ~ csodálatos ám
számomra nem meglepő módon ~ a
hasonló beállítottságunk miatt.*

*Nem is tudom elmondani milyen
csodákban van néha részem, melyekben
csakis az Ágnes különleges és halhatatlan
adottságai által részesülhetek,*

*Ez történt a mai napon is JEL érkezett ~
részletekre nem térhetek ki,
csupán jelezni szerettem volna az Ő kedves
Szabina lányá felé, hogy
a MaMa Lelke harmatozik szeptember óta*

itt a PiLiS hegyeiben is.

*Kívánok jó egészséget, jó munkálkodást,
Isten áldásával !
Ismeretlenül is szeretettel,
Becker Mária néni * 80 **

Becker Mária

TIBOLD MAKK LÁSZLÓ

Megemlékezés

Drága Ági!

Nem volt alkalmam elbúcsúzni Tőled, most megteszem, remélve, hogy elérkezik hozzád a Mindenség hatványozott örökkévalóságának hullámai. Amikor elvettem leányodat Szabinát feleségül, nem lehattél ott az esküvőnkön, mert egy óceán volt közöttünk. Szabina ezért mindig szomorú volt, hogy az Édesanyja nem készíthette őt fel a menyasszonyságra és nem adhatta át áldással jövőbeli férjének. Te írtál nekem egy kedves levelet, melyben a megszólítás örökké a szívemhez nőt, s bennem él: "*Megálmodott elsőszülött fiamnak*". Benned én Anyát találtam, az enyém fiatalon elhunyt, és barátot, segítőt, szellemi feltöltődést. Nemes voltál, nem róttad soha a szememre, hogy Szabinát elvettem Tőled. Gyorsnak találtad a döntésünket, és fájt neked, hogy ő velem maradt egy másik földrészen. Soha nem fogom tudni az anyai fájdalmak mélységét, de ma már valóban megértem, milyen nehéz lehetett akkor és mindig ez neked. Azt hiszem, már megbocsájtottál, hiszen bár gyorsan történt az esküvőnk, de

valóban életre szóló a házasságunk és a szerelmünk örök. Te ezt láttad, s megértetted a sorsszerűségét is. Köszönöm Neked Szabinát. Most én kérlek, hogy gondolj rám abban a gyönyörű világban, ahol vagy már, s várjál engem amikor én is megérkezem.

Soha nem mondtam ki, de most kimondom, hogy nagyon szeretlek, és óriási példaképként állsz előttem. Hatalmasat alkottál, népednek és Nemzedetnek gyönyörűségére. Él tovább ebben a világban is úgy, mint a végtelenség örökkévalóságában.

Megálmodott elsőszülött fiad,
Laci

Tibold Makk László

DR. POLACSEK EDIT és DR. GÖRÖMBEY ISTVÁN

Drága Szabina és Józsi!

Mélységes fájdalommal, de a feltámadás hitében vigasztalódva, dr. Görömbey Istvántól szereztem tudomást a megrendítő hírről.

Édesanyátok: ÁGIKA áldott tehetségű, mindenkit segítő és tanítani akaró, bátorító barát, nagy szellem, jószágos, igaz ember volt.

Személyes életemben meghatározó volt minden hozzám intézett gondolata, unokám Nórika, tiszteletbeli keresztanyjaként gyászolja.

Munkássága elismerésre/felismertségre méltó nyomot hagyott a földi életben, szívünkben emlékét, az Úr akaratában megnyugodva, megőrizzük.

Nyugodjon békében!

Polacsek Edit és Görömbey István

Miskolc, 2021. szept. 9.

Dr. Gyárfás Ágnes

CSUKÁS ISTVÁN: ISTENKE, VEDD TÉRDEDERE ÉDESANYÁMAT

Istenke, vedd térdedre édesanyámat,
ringasd szelíden, mert nagyon elfáradt,
ki adtál életet, adj neki most álmot,
és mivel ígértél, szavadat kell állnod,
mert ő mindig hitt és sose kételkedett,
szájára suttogva vette a nevedet.
Én nem tudom felfogni, hogy többé nincsen,
s szemem gyöngéje hogy a semmibe
tekintsen,
hová a fény is csak úgy jut, hogy megtörve:
helyettem nézzél be a mély sírgödörbe,
próbálkozz, lehelj oxigént, tüdőd a lomb!
Nem is válaszolsz, kukac-szikével boncolod,
amit összeraktál egyszer végtelen
türelemmel,
csak csont, csak por, ami volt valamikor
ember,
mivel nem csak Minden vagy: vagy a Hiány,
magadat operálsz a földalatti ambulancián.
Mi mit nyel el a végén, fásultan szítálsz
a semmiből a semmibe a létező világot,
anyát és gyereket, az élő s a holtat,
s mert Te teremtetted, nem is káromolhat,
csak sírhat vagy könyöröghet, hogy adj neki
békét,
nem tudjuk, hogyan kezdődött, de tudjuk a
végét;
én sem káromolok, hallgass meg imámat:
Istenke, vedd térdedre édesanyámat!
*Forrás: Csukás István: Ételflú a pokolba -
Osiris, 1995*

NT. ANTAL MARIANN

*Diósgyőr-Vasgyári Református Egyházközség
református lelkésze*

Dr. Gyárfás Ágnes
Megjelenésében ragyogó és
fenséges.
Feladata a szolgálat, az Isten
akarátának a teljesítése az emberek
óvására.

Cselekedeteiben, nagy tetteiben
alázatos, önzetlenül cselekszik.
A világot a rossz oldalával együtt
fogadja el és szolgálatára van
mindannak, ami körülvesz
bennünket.

Tekintete nyugalmat áraszt, elég, ha
rátekintünk és az a végtelen
nyugalmat és erőt érezzük, mely
után mindenki vágyakozik.

Mellette a gondok parányinak
tűnnek, béke honol lényében.
Mindig segített a kétségeinket
bizalommá alakítani.

Szüntelenül szilárd szándékkal
cselekedett.

Felismerte az emberek igazi
természetét, észrevette hibáikat, de
mégis szeretett. Az egyszerű
embereket is erényekkel ruházta fel.
Az isteni gondviselésben hitt és élt.
Bölcsességével értékes
meglátásokra ösztönzött. Arra
tanított, hogy a tanulás hozza meg a
tudást, a bölcsességet csak
tapasztalás révén szerezhethjük meg.
Gyakran egy egész élet kell ahhoz,
hogy a jó cselekedeteink és az

elmélkedés a megfelelő
egyensúlyba kerüljenek az
életünkben, én hiszem, hogy ő ezt
elérte. Hála legyen Érte.

NT. Antal Mariann

Ég Ígérő Tanító, Küldetéstudó

Utat kereső gyermekként vándorolva, 2006-ban, további életemre két meghatározó könyvet olvastam. Ahogyan telt az idő, egyre többször vettem elő e munkákat, mivel éreztem bennük, az ember-nemzet-természet-kozmosz-Isten rendszerszemléletű teljességét. A két könyv címe mágnesként ragadta meg figyelmemet: dr. Hegedűs Lóránt: Nyitás a Végtelenre, s dr. Gyárfás Ágnes Turán népének nyelvén. Beavató könyvként könyveltem el e műveket, melyek az addigi megismert perc-irodalmi ismereteimet az örökre és az átfogóra irányították. Valóságos közösség tudat kezdett bennem kialakulni. Dr. Gyárfás Ágnes tanítványává válva, anyai gondoskodó finomsággal, szeretettel irányított ismereteket kaptam. Lenyűgöző bölcsessége, mint tanítványra és emberre, a továbbiakra nézve meghatározóvá vált számomra. Mivel ezt kerestem, úgy éreztem saját utamra találtam. Kutatási ösztönöm azt sugallta, (mely később igazolódott) hogy nemcsak egyéni, hanem közösségi szinten is útmutató írása, mely magyarságunkat, kereszténységünket, kozmikus környezetben helyezi. Lassan lépésről lépésre jutottam el a kozmologikus világlátásig. Az idő tájt Weöres Sándor A Teljesség felé című öseszenciája minden este társam volt egy-egy gondolatával. Az őstudást kerestem, melyet Weöres így világított meg:

„Az egyetlen igazi tanulás: a lényünkben szunnyadó tudásnak tevékeny ébresztése. Az emberalkatban rejlő őstudás lényegileg mindenkiben azonos, érvénye teljes. Az őstudás az egyetlen alkalmas alap; ami rajta alapszik, ronthatatlan, ami elgondoláson alapszik, szétmálló.

Az őstudás végtelenül egyszerű, olyannyira, hogy szavakba nem is foglalható. Megegyezik vele minden, ami szükséges, nyugodt, szilárd; ellentétben van vele minden, ami csábító, izgága, hemzsegő, íz hadsereg, száz pénzes láda, ezer okirat védettje elpusztul; amit az őstudás birtokosai minden segítség nélkül létrehoznak, megmarad. Aki a lényében rejlő őstudást önmaga számára meghódította, mindent elért, ami emberileg elérhető; az élet és halál csak felületesen sebezheti, lényegében sérthetetlen és teljes.”

Dr. Gyárfás Ágnes ihletésére a magyarság szellemi- kulturális bölcsőjének, gyökerének kutatása életfeladatként jelent meg előttem. Az Ősi Gyökér folyóirat hű tükörként jellemezte őt, főszerkesztőjét, aki az Origót, az Óság régióját kutatók írásainak adott teret kiadványában. Ösztönzésére, az Ősműveltség, a forrás, mindenek eleje, az őselők Aranykora, mint örökös, egyre jobban foglalkoztatott. Szellemi holdudvarában mindenki belülről érezte az indítást a kutatásra, nem az érdemjegy fémjeléért, nem a hivatali előrelépésért, anyagiakért

akart még több és jobb anyagokat felszínre hozni, hanem belső és felső, mondhatni isteni erők ösztönzésére. Dr. Gyárfás Ágnes munkásságát két fogalommal lehet leginkább jellemezni: ihlet és áhítat. A látomásosan keletkezett, szimbolikusan megközelíthető és értelmezhető, rejtjelezett letűnt korszakok ősképeinek a megfejtéséhez találta meg a helyes módot.

Munkásságából sugárzik a magyarság és kereszténység ügye iránti elkötelezettség. Az Öregisten, a mesebeli Öreg király, melyet ő, ős apánkként Nimrúddal azonosított, párjaként jelent meg az Ős Istenasszony a Regina, a Régiánya, a Boldog Asszony. S lám létrejött Boldogasszony Egyeteme(s) iskolája. Ki mit, kutat azzá válik.

Az ősidea testté vált. A mese, mint mécses állt előttünk úgy, mint a régi-ős-ének. Mondandójuk a valamikori, (egyszer volt) az égből, a mennyiből esett le hozzánk. A mese, az eposz, az összes régi talány egyszer csak megnyílt, s egy új világszemlélet kezdett kialakulni. A mese és a mondás a régi nyelvben rejtvény, vagyis rejt-fény, tehát fényt és világosságot fed titokzatos módon. Ehhez a titokhoz a kulcsot az Öreg király párja a Regina adta, aki a magyarság Boldogasszony patronálója, segítője. Dr. Gyárfás Ágnes műveiben saját karakterét kereste, boncolta, s rajzolta meg. A szó valódi értelmében nemes gondolatok és nemes érzések vezették. Aki hozzá közel került egyszer csak azon vette észre magát, hogy a Tejúton, vagyis a teljesség útján van. Csaba királyfi várva várt, jövendölt ős fényére került. A lélek és a szellem útja szeretettel feltár és megvilágít. Dr. Gyárfás Ágnes jelíró eleink üzenetéhez jelölvasó kulcsot adott a menny-ország, a menny-ég

kulcsát. Az égi kapu nyitóját az evilágiak nem értették, ezért a meg nem értettség részükről elvtelen vitákhoz vezetett, mellyel sokszor kellett találkoznia. A világosító, mint a történelemben többször, (ismeretes), jó tetteiért cserébe rosszat kap. Így járt sokszor ő is, akire ráismerhetünk népdalunk bánatos sirámában:

***Én vagyok az, aki nem jó,
Fellegajtót nyitogató.
Nyitogatom a felleget,
Sírok alatta eleget***

Az Egek-ege, vagyis leg teteje, a lény(szerű)ég az Élő Istenhez vezet, aki világosság formájában, a világító jelek formájában, kinyilvánítja önmagát. A születés principiuma az átfogó, melynek ölelésében átfogóságában leledzik a született. Archaikus népi hitvilágunk így adja elő:

***Ég szülte Földet
Föld szülte fát
Fa szülte ágát,
Ága szülte bimbáját,
Bimbaja szülte virágát,
Virága szülte Szent Annát,
Szent Anna szülte Máriát,
Mária szülte Jézus Urunkat
A Világ Megváltóját.***

Így értjük meg a magyar nyelv csodáját mely a fény mennyei körútját kör-ülményként írja le. Mivel a mindenható atya a menny-égben van, amint a mennyben úgy a földön, az ese(tt)menny, vagyis mennyből érkezett ered-menny. Ezen esemény, eredménye azon intéz-menny, ahol a hallgatók számára ez nemcsak él(ő)mennyé, hanem követ-él-mennyé vált. Az Őrzők

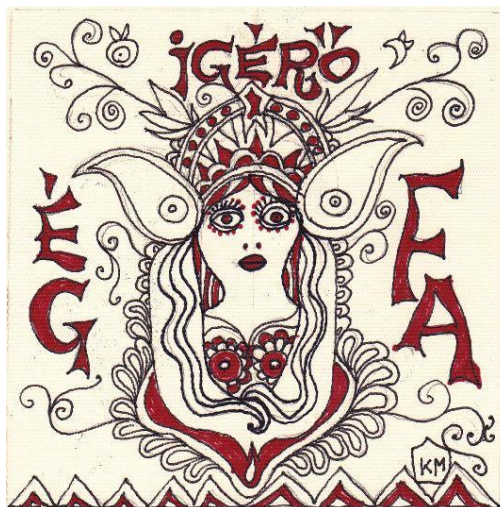
örök Öregistene ezen égbevívó utat
hagyta ránk, mint örökséget. Régi
ősénekünk csodaszarvasának történetét
így mesélték regőseink:

*Homlokomon vagyok
Fölkelő, fényes nap;
Oldalamon vagyok
Árdéli szép hold;
Haj, regő, rejtem;
Regő, rejtem!
Szarvam vagyok:
Ezer vagyok!
Szarvam hegyin vannak
Száz ezer sövények.
Gyulaszlag, gyulaszlag,
(H) oltatlan alusznak.
Haj, regő, rejtem;
Regő, rejtem!*

Ég Ígérő Fa

Talán a kárpát-medencei népmesekincs egyik legrégebbike. A földre született lélek megpróbáltatásainak az életben felvállalt megoldásait dolgozza fel ez az ősi üzenet. Kihívások, megpróbáltatások, áldások a Legény égre törő útján. Le kell hoznia az Igaz Tüzet - vissza az embereknek a földre -, hogy újra Tündérvilág legyen, úgy, mint régen volt. Agancsos és Csúszómászó a két hű társ, akik véle mennek és segítik. Zene, élőszó és tánc nyelvén jelenik meg a történet párhuzamát adva a regős éneknek. A mese hőse a megalkuvás nélküli ember, aki kitartó, hiteles /életfolytonosságban bízó, hívő/ aki élete árán, erejét másokra áldozva éri el a legfelsőbb ajándékot.

Kátay Mihály így ábrázolja a küldetést végzót:

A magyar küldetéstudatot, mint Égberagadtatást képileg a Nagyszentmiklósi aranykincs /melyet Hampel József Attila kincsének nevezett el/ 7. korszója szemmel láthatóvá teszi:

Zarathusztra Zendavesztája, Nimrud atyánk, mint fényőr /Ég(i)Őr, vagyis Öreg király üzenete az örökösöknek: Legyetek jók! De ki a jó? A bölcs így hagyta ránk:

... Jónak nevezem, akinek a szive tiszta; aki jószívvel van nem csak a hozzája jókhoz, de minden emberekhez; aki gazdagságot nem gyűjt ottmágnak s

*jó sziviből tesz jót minden
teremtőnek, — a tűz, a víz, a föld és
a lég minden parányi éltető lényének:
igen, az ilyen ember békességben és
boldogságban legyen örökön-örökké...*

És legyetek világos szelleműek,
vezéreljen benneteket a bölcs-ös-ég! Ez
volt a Dics-Ös-Ég, Ég tisztelet.

Az égi dolgok dicsérete és mintájának
követése volt a földön.

Követelmény = Parancsolat.

*... Majd megtanította az Ur az égi
testek járására, a csillagok jó és rossz
kisugárzásának törvényeire, — a
természet titkainak mélységeire; az
angyalok felséges voltára s a többi
mennyei lények minden dolgaira. —
Láthatta Ahrimánt is a maga világában,
aki hatalmas hangján kiáltozott feléje,
mondván, hogy ne törődjön az isteni tör-
vényekkel és adja neki a szívét és teljesí-
teni fogja minden kívánságát és hogy ne
gyötörje az Ő országa népit a földön és
égben.*

*Zarathustra azonban válaszolá:
«Csalóka lény és látszat, amit magadból
Ígérsz . . . Isten kegyelme lesz velem és
azzal elrontom mindazt, amit építél a
földön.»...*

A minta a mennyben van. Köszönöm a
magam, mint tanítvány, mint barát, mint
bajban lévő társ, mint nagy inségben lévő
magyar nevében, az ég-ígérő tanítást, az
égbe vezető utat. Az itt maradotknak
pedig legyen vigasz az ősi népi Mária
ének:

*Nem vagyunk árvák, van édesanyánk,
Ki a magas mennyekből gondot visel
ránk.*

*Nem vagyunk árvák, van édesanyánk,
Palástjával takar be, úgy vigyáz reánk
Ámen*

Felhasznált irodalom:

Zajti Ferenc: Zend-Avesta, Budapest,
1919

Erdélyi Zsuzsanna: Hegyet hágék, lőtőt
lépék, Budapest, 1976

Weöres Sándor: A teljesség felé,
Budapest, 1995

Tolcsvay Béla-Béres Melinda: Ég Ígérő
Fa, zenés táncos daljáték

Kátay Mihály: Ég Ígérő Fa illusztráció

2021. Eger, Advent első hete

Pitlu János

PhS Pitlu János és Dr. Gyárfás Ágnes

Utógondolatok a Temetésről

Amivel még tartozom Édesanyám emlékének:

Az életünk nehéz feladatok elé tud állítani, néha olyanok elé, melyeket szinte képtelenség véghez vinni, betartani. Ilyen feladat elé állított engem Édesanyám utolsó kívánsága, melyet kétszer is elismételt nekem. Ő pontosan elmondta halála előtt pár hónappal, hogyan kívánja hamvait elhantolni: „Édes kislányom, ha meghaltam, hamvasszatok el. Sándor és Józsi ássák meg poraimnak a kis gödröt a szüleim sírjában és a NT Kovács Imre mondjon sírom felett búcsúszókat. Csak ti legyetek ott (nevek kimondva).” Röviddel halála előtt megismételte ugyan ezt. Természetesen megígértem neki, nem gondolván, hogy ez az egyszerűség ilyen darázsfészket fog megnyitni ismerői körében. Mindenki, aki szerette és tisztelte Őt, le akarta róni kegyeletét a temetésén, ami érthető. Ezt nem tudtam megtenni, mert megszegtem volna adott szavamat.

A kis temetés meghitt volt és mágikus. Úgy ahogy a Bölcséletek Nagyasszonyát megilleti, helyeztük sírba kis diófakoporsóját, melyet ugyancsak mágikus úton sikerült előteremteni. Temetésén minden mozdulatunknak és jelenségnek szeretettel átítatott szimbolikus értéke és kegyelete volt. Olyan temetést kapott, amelyet kívánt, s amely lélekemelő volt, remélem úgy az Ő lelkének, mint azoknak, akik sírja körül álltak. Bocsánatot kérek azoktól, akik szerettek volna, de nem lehettek jelen ezen az utolsó földi szertartáson.

Az újságokban megjelenő megszokott, de hiányzó gyászjelentés az én döntésemre nem jelent meg. Soha nem szerettem ezeket a végérvényes, fekete keretben megjelenő híradásokat azokról, akik kiléptek ebből a világból. Csámcsogásra, sopánkodásra, pletykára adnak okot, nem az elhunyt, ez esetben Édesanyám emberi méltóságának, élete értékének. E döntésemért vállalom a felelősséget. Akihez a hír eljutott, megérdemelte, hogy tudomást szerezzen róla.

A közös búcsúzáson, melyet a MBE székházában rendeztünk meg, érdemében megünnepeltük életét, munkásságát és hatalmas emberségét. Hangot kaptak azok, akik kívántak szólni, az volt jelen, akinek ott kellett lennie. A legnagyobb tisztelettel és szeretettel köszönhattünk el tőle, a viszontlátásig, mert mindenki tudta, aki részt vett, hogy Ő nem halt meg, csak átlépett az Örök Fény világába.

Isten áldjon Drága, Egyetlen Édesanyánk, kimondhatatlanul hiányzol...

Szabina és Józsi

*Ersek Csanádi István
Pálné Dr. Conty P. Magdolna*

Dr. Kékes Katalin és Dr. Gyárfás Ágnes

Dr. Gyárfás Ágnes

DR. GYÁRFÁS ÁGNES

1932-2021

